FULLS

DEL

MUSEU ARXIU DE SANTA MARIA

MATARÓ, DESEMBRE 1.979 Número 6

F U L L S   D E L   M U S E U   A R X I U

D E   S A N T A   M A R I A

Mataró, desembre del 1.979 Número 6

S U M A R I

Editorial	Cinc-cents anys del municipi de Mataró. Equip del Museu Arxiu
Fè d'errates	Corresponent al número 5 dels Fulls.
Estudis	Els límits de Mataró i la parròquia de Santa Maria(d'Alarona, a l'actual municipi). Oriol Quadrada i Damont
	La documentació notarial de l'Arxiu de Santa Maria de Mataró. Carles Marfà i Riera
Documentació	Sentència o declaració a cerca la divisió dels termes de Argentona y Mataró, del 17 febrer 1362. Manuscrit del segle XVIII Ref. M.A.S.M. - Arxiu del Rector. Plec nº32 Fol nº27
	Rodalia de la Parròquia y terme de la Ciütat de Mataró, ab la Parròquia de Sant Julià de Argentona. Manuscrit del segle XVIII (8 maig 1764) Ref. M.A.S.M. - Arxiu del Rector. Plec nº32 Fol nº26
Documentació fotogràfica	Els aiguats de tardor, la fira de Sant Tomàs i els Tres Tombs. Ref. M.A.S.M. - Fotografies Spà Salarich

Edita: Museu Arxiu de Santa Maria   Imprimeix: Cop. Castellà
Pujol,39
Mataró.

Dipòsit legal: B-15.257 - 1.978

CINC-CENTS ANYS DEL MUNICIPI DE MATARÓ

El 31 de juliol de l'any 1.480, pel juliol vinent farà exactament cinc-cents anys, el rei Ferran II el Catòlic, a Toledo, signa el privilegi de reincorporació de la vila i terme de Mataró i de les parròquies de Sant Julià d'Argentona, de Sant Feliu de Cabrera, de Sant Genís de Vilassar i de Sant Pere de Premià, a la Corona.

De fet, ja el 1.419, el rei Alfons IV el Magnànim havia declarat la incorporació a la Corona de les parròquies de la vila i terme del Castell de Mataró, o sigui Santa Maria de Mataró, Sant Martí de Mata, Sant Andreu i Sant Vicenç de Llavaneres, sostreient-les de la jurisdicció feudal del Castell de Mataró, prèvia adquisició d'aquest Castell al seu senyor Antoni Torres, pagant els habitants de les parròquies per a la redempció la quantitat de quatre mil florins. A la vegada el rei establià les normes i règim d'administració de les viles i terme instaurant per tant i per primera vegada el municipi de Mataró.

El mateix Alfons IV, el 8 de novembre del 1.424, confirma i declara la vila de Mataró "carrer de Barcelona", privilegi que la posa baix la protecció de la Ciutat Comtal i que probablement ja havia obtingut abans, el 1.401.

Tot i amb això, l'any 1.436, el mateix rei, oblidant la promesa feta de no vendre mai més la senyoria del Castell de Mataró, l'atorga a Pere des Torrent, la família del qual la tindrà fins el 1.455 en que la Universitat, o municipi, del Castell de Mataró, l'adquireix i la posa sota domini del comú.

Però el temps no va pas a favor dels habitants de Mataró i de Llavaneres. L'any 1.471 el rei Joan II empenyora a Pere Joan Ferrer el terme del Castell de Mataró, junt amb els d'altres parròquies del Maresme. L'empenyorament era, en el fons, conseqüència de la guerra civil catalana contra Joan II, en la que els mataronins feren costat a la Generalitat i a la Ciutat de Barcelona contra el rei. A la vegada era un premi del rei al noble que, en la darrera part de la guerra, s'havia posat al seu favor.

Pere Joan Ferrer pren possessió de les seves noves senyories, s'estableix i reedifica el Castell de Sant Vicenç o de Burriac i obté la jurisdicció civil i criminal de tot el terme del seu Castell.

Les relacions dels habitants del terme esdevenen molt tibants amb el nou senyor, però res no hi podran fer en vida del rei Joan II.

Serà el seu fill, Ferran el Catòlic, qui el 31 de juliol del 1.480, com ja s'ha dit, signarà el privilegi de reincorporació definitiva a la Corona i en conseqüència de constitució definitiva del municipi mataroní. Dels vuit mil florins a pagar a

Pere Joan Ferrer, dos mil i altres mil a cens són a càrrec de les parròquies redimides.

En aquest moment les parròquies de Mataró i Llavaneres constitueixen un sol municipi o universitat, fins l'any 1.551 en que Llavaneres obté el privilegi de nomenar el propi Batlle.

És ben cert que l'orígen de l'actual Mataró es confon amb l'orígen de la parròquia de Santa Maria. A la vegada també és un fet cert que la mateixa parròquia té gran vinculació amb l'inici del municipi. El Consell de la Universitat va reunir-se almenys fins el 1.535 a l'església de Santa Maria.

És per tot això que l'Equip del Museu Arxiu vol commemorar durant l'any 1.980 els cinc-cents anys del municipi de Mataró. En el present número dels Fulls s'inicia tota una sèrie de treballs encaminats a recordar el primer mig mil.lenari d'un fet que, realment, ha marcat tota la història posterior de la Ciutat.

Equip del Museu Arxiu
de Santa Maria.

Bibliografia

Joaquim Llovet LA CIUTAT DE MATARÓ. Volum I, Barcelona 1.959

Josep Mª Colomer MATARÓ AL MIL CINC-CENTS. Premi Iluro 1.967
Mataró, 1.969

Josep Mª Pellicer i Pagès ESTUDIOS HISTORICO-ARQUEOLOGICOS
SOBRE ILURO. Mataró, 1.887

FE D'ERRATES DEL NÚMERO 5 DELS FULLS

LES ARRELS DEL TEMPLE BASILICAL
DE SANTA MARIA.
Joan Bonamusa i Roure

En el punt a que fa referència la nota (7) es diu:

"En una altra publicació ens parla de la troballa d'alguns paviments i carreus vistos a l'antic Sagrament".

Hauria de dir:

"En una altra publicació ens parla de la troballa d'alguns paviments i carreus vistos al pati existent entre l'actual Sagrament i el campanar"

PROCEDÈNCIA DEL CAPITELL IMPOSTA
BIZANTÍ DE MATARÓ.
Marià Ribas i Bertran

En l'article es diu, referent a l'església de Sant Polyenktos de Constantinoble:

"S'enrunà totalment vers l'any 2.000"

Hauria de dir:

"S'enrunà totalment vers l'any 1.200"

ELS LÍMITS DE MATARÓ I LA PARRÒQUIA DE SANTA MARIA(D'ALARONA A L'ACTUAL MUNICIPI).

Aquest treball és una ordenació cronològica dels principals documents coneguts per a poder seguir l'evolució i l'ampliació del terme de la nostra població des de fa més de mil anys, i que es fonamenta en l'existència i l'engrandiment de la parròquia de Santa Maria.

Les dues fonts més antigues són el pergamí autèntic de l'any 949 (vegi's els meus escrits sobre aquest document a CINGLES de l'Agrupació Científico-Excursionista de Mataró, número doble XXXII-XXXIII, juliol-desembre del 1.977, i a QUADERNS DE PREHISTÒRIA I ARQUEOLOGIA DEL MARESME, de la Secció Arqueològica del Museu Municipal de Mataró, número doble 5-6 juliol-desembre del 1.978) i el document sobre el terme de Mata de l'any 963, la font més important, i que és la Ordenació Territorial feudal o pre-feudal que engloba les parròquies de Sant Martí de Mata, de Sant Andreu de Llavaneres i de Santa Maria.

Una transcripció de la còpia autèntica d'aquest document va ser publicada íntegra per Esteve Albert i Corp en l'apèndix del seu llibre D'ILURO A MATARÓ (Accèsit Premi Iluro 1.970, Mataró 1.973). El document és a l'Arxiu de la Corona d'Aragó, Cartulari de Sant Cugat del Vallès.

Segons aquest document, el terme feudal de Mata s'exten des del terme de Dosrius a la mar, i del terme d'Argentona al "Torrente malo", avui Torrentbò, i inclou "oficialment" la població i terme d'Alarona. Sobre el terme d'Alarona de fet no es troba cap més document que el pergamí ja citat del 949, que fins ara és l'únic, el primer i el darrer.

De l'any 989 hi ha el document nº48 del comte Borrell II, a l'Arxiu de la Corona d'Aragó, publicat per Frederic Udina i Martorell a "EL ARCHIVO CONDAL DE BARCELONA EN LOS SIGLOS IX-X" /1.951/ que anomena els límits de la "vil.la de Mata" només, i que són Dosrius, Llavaneres, la mar i l'areny de Valldeix. O sigui els límits de la parròquia de Mata.

És de l'any 1008 el document existent a l'Arxiu de la Catedral de Barcelona, (publicat íntegre per Lluís Ferrer i Clariana) que diu entre altres coses... "in Maritima, in terminio de Mata in apendicio de parrochia Sancta Maria qüe dicunt Civitas Fracta"... Inclou Santa Maria, com el document de l'any 963, en el terme de Mata. (Vegi's SANTA MARIA DE MATARÓ, la parròquia, el temple, de Lluís Ferrer i Clariana. Volum I, any 1.968. Texte i fotografia del pergamí).

Però de l'any 1025 trobem un document de l'Arxiu de la Corona d'Aragó (Arxiu Reial) reg.299,f.88v. publicat per Francesc Carreras i Candi a les planes 101-102 del seu "ARGENTONA HISTÒRICA" i citat per Joaquim Llovet i Verdura a la p.66 del primer volum de "LA CIUTAT DE MATARÓ", on es descriuen

els límits del castell de Sant Vicenç o de Burriac amb les següents frases:... "que vadit de predicto collo (parrochia de Sancti Stephani de ipse collo) et pergit per valle maiore et exit ad Cornudellos, et pervadit per ipsam serram de supra cireram, sive ad ipso puio qui est super ecclesiam Sancti Cucuphati qui dicunt Tridilliano, necue super ipsas primas et ipsam Cerdaniolam, et sic revertit per ipso pendicio usque ad ipso arinio qui discurrit ante sancte Marie quem dicunt de Alarone, et exit usque ad rippam maris..."

Sembla doncs, que el terme d'Argentona del 963 és aquest del castell "de Sancti Vincentio" i de la parròquia "Sancti Juliani Argentone" d'aquest document i que, per tant la nostra població o parròquia tenia per límits ponentins una línia que des de la mar seguía per l'areny, rambla o riera que discorria (vist des d'Argentona) davant de Santa Maria d'Alarona i continuava per un pendís fins al turó de Cerdanyola passant pel nord de Sant Cugat de Traià, que sembla que aleshores quedava dins del terme del castell de Burriac.

Del 1098 és el primer document on surt "Matero" referit al castell o torre de Mata. (Arxiu Catedral Barcelona).

Arribem ara al document de Sant Oleguer bisbe de Barcelona i primat de Tarragona. És de l'any 1128 i va ser publicat primer pel pare Fidel Fita al Butlletí de la Real Academia de la Historia de Madrid, tom III, p.82 i inclòs per Josep Mª Pellicer i Pagès a la seva obra "ILURO" (1887) pp. 383-384 i que diu així: "In Dei nomine, ego Ollegarius dei gratia tarrachonensis archiepiscopus, et omnis conventus canonicorum barchinonensis sedis, damus vobis ambobus fratibus Raimundo Mironis nostro clerico et frati tuo Arnallo <u>allodium nostre canonice separatim positum, quod habemus in parochiis Sanctae Mariae civitatis fracte, et sancti martini, et sancti andree de lavandariis</u>; id sunt, terras scilicet et vineas et olivarias cum ceterorum generum arboribus. Addimus etiam vobis illas taschas quas habemus et haberé debemus in alodio, quod fuit Raimundi guitardi judicis, <u>quod est infra iam dictas parrochias. Terminatur hac ab oriente in rivo qui discurrit iuxta aquas calidas "destaraq", a meridie in littore maris; ab occasum in turre de cucullo, et sic eundo in collo de pendiz usque in cacumina montis de cirera; a circio in iam dicto monte et in terminio castri duormu rivuum, et sic eundo in monte alto</u>".

Veiem, doncs, que per ponent la parròquia de Santa Maria té els límits a la torre del Cogoll i el coll del Pendís, i pel nord les muntanyes de Cirera i el terme del Castell de Dosrius. Queda confirmat el document de l'any 1025 des de la torre del Cogoll en amunt.

Aquesta torre pertanyia a Burriac i a la parròquia d'Argentona com diu Carreras Candi a "LO CASTELL DE BURRIACH" plana 120 (1.900).

I ara ve la novetat sorprenent ja que a la mateixa plana 120 Carreras Candi escriu: "Al pou de la torra Cogoll,

entre ella y lo mar, hi havia un lloch baix conegut per lach de Salarn qu'essent del terme del castell de Sant Vicents pertanyia á la parroquia de Santa Maria de Ciutat Freta. Aixís se veu en la aprobació feta en l'any 1292, per Berenguer fill de Guillem de Sant Vicents, difunt, del camp que comprà Guillem Matheu d'Argentona, á Pere de Canal (188)".

I en la referència (188) diu: "lo camp estava situat ÷ in parrochia sanctae Mariae de Civitate freta et in terminio Castri nostri de Sancto Vincentio in loco vocato lach de Salarn ÷. (Arxiu particular de Can Palau a Mataró)".

Aquesta notícia que dóna Carreras Candi, sense treure'n el suc, no ha estat ni recollida, ni ampliada per ningú durant aquests setanta-nou anys que han passat des de la publicació, a Ca l'Abadal de la nostra Ciutat, del citat llibre sobre el castell de Burriac o de Sant Vicenç.

Gràcies al Sr. Antoni Martí i Coll he pogut localitzar a l'Arxiu de Can Palau el pergamí de Berenguer de Sant Vicenç de l'any 1292, del qual publiquem avui i per primera vegada una reproducció. És un pergamí molt ben conservat i és un dels documents més antics sobre Santa Maria conservats a la nostra Ciutat. (Vegi's, sobretot, les tercera, quarta i cinquena ratlles.)

Com dic abans, Carreras Candi no dóna pas importància a aquest document de Can Palau i atribueix el canvi de límits entre el 1025 i el 1362 (explicat en el document que veurem més endavant) a l'augment de la importància del castell de Mataró, però jo opino que tot és degut a l'expansió de la parròquia de Santa Maria, perquè és estrany que una parròquia medieval estigui extesa dintre dos termes civils o feudals (en aquest cas Mata o Mataró i Burriac o Sant Vicenç) i només ho explico per la gran vitalitat d'aquest nucli humà arrecerat a la sagrera de Santa Maria.

Aquest pergamí del 1292 dóna la raó a Pellicer quan defensa que aquest nom insòlit de "Ciutat freta" és degut a que la població o parròquia portanyia a dos senyors feudals.

Balari i Jovany rebutjà l'opinió de Pellicer i va escriure que "civitas fracta" era el nom donat a les poblacions que tenien suburbis, vilanoves o "vicus", com Ausona-Vic, Castell-Ciutat la Seu d'Urgell, i també Barcelona (aquesta però mai no va ser anomenada "civitas fracta"), però no demostra pas que el cas de Mataró sigui el de Vic o el de la Seu d'Urgell. Només intenta desautoritzar a Pellicer.

Però jo crec que l'opinió de Pellicer, en el seu llibre "ILURO", queda confirmada, per primera vegada, en aquest document de l'any 1292, però s'hauria de trobar documentació del segle onzè, ja que és llavors quan comença la denominació "ciutat freta" a Santa Maria d'Alarona fins a fer desaparèixer aquest darrer nom.

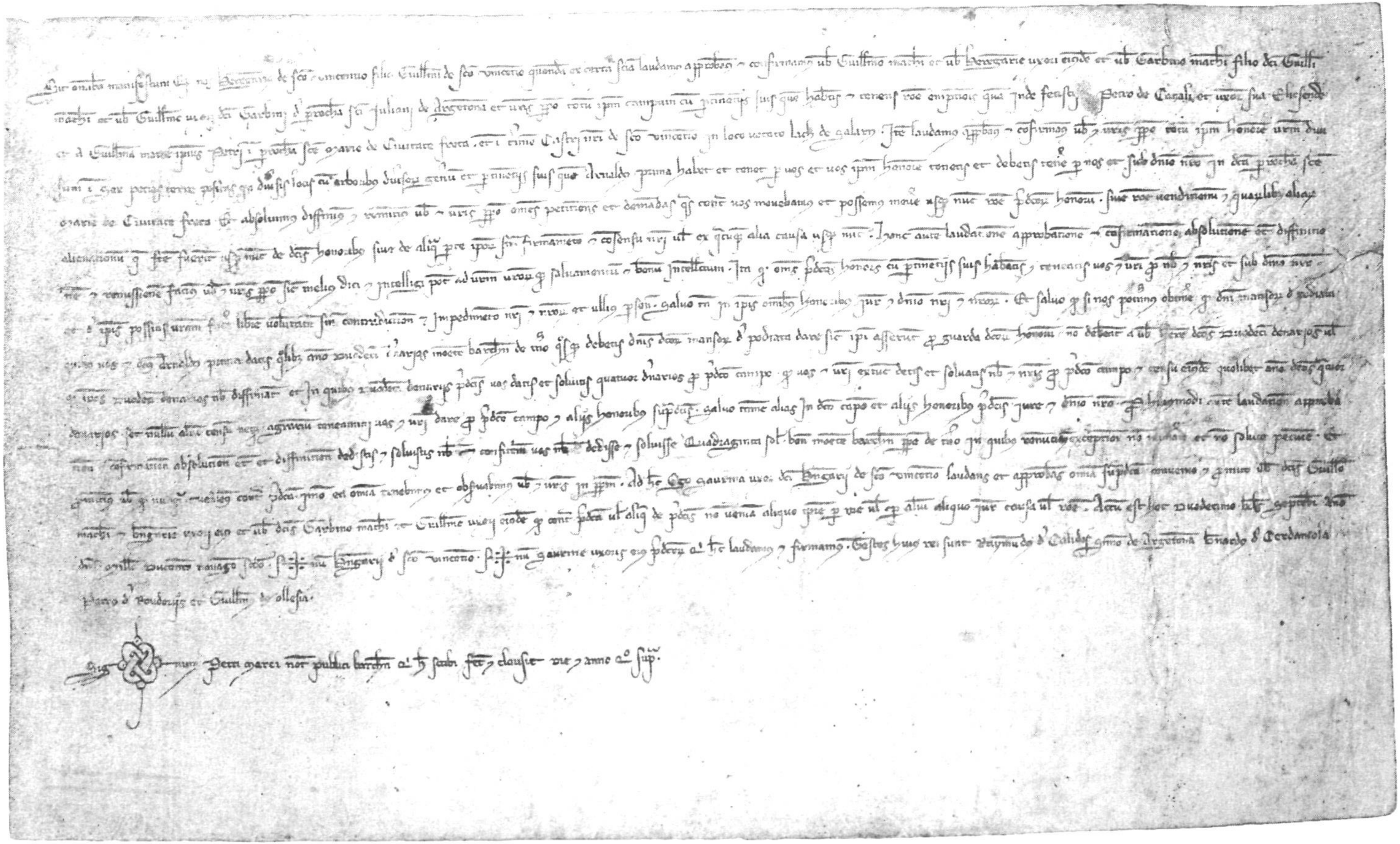

Arxiu de la Família Palau
Pergamí de l'any 1292.

Arribem ara al document de l'any 1362 que fixa els nous límits entre els castells de Sant Vicenç ("alias de Burriach") i de Mataró (nom derivat de Mata en primer lloc i que substituí a Mata i a Ciutat freta però que, en principi, es referia al territori de les tres parròquies del terme feudal de Mata).

Aquest document que es troba a l'Arxiu de la Catedral de Barcelona (Sala de la Pia Almoina, armari nº100) i que va ser publicat per Carreras Candi a l'apèndix de la seva "ARGENTONA HISTÒRICA" i per Marià Ribas i Bertran a les planes 96 i següents de les "NOTES HISTÒRIQUES DE MATA" (1933), diu el següent (que confirma l'empenta de la parròquia de Santa Maria): "Papers conduents per la causa que segueix lo Capítol ab lo <u>Rector de Mataró</u> sobre la divisió de termes d'Argentona i Mataró".

Però com que en aquests mateixos FULLS, per primera vegada, es publica una versió d'aquest document que es conserva al Museu Arxiu de Santa Maria i que és millor que la que Francesc Carreras Candi va trobar a la parròquia d'Argentona (al mateix Museu Arxiu hi ha també una altra transcripció del document a partir del de la parròquia d'Argentona) ens estalviarem de reproduir-ne alguns troços com era la primera intenció, i només el comentarem.

Llegim que els jutges que van fer aquella sentència, fixant els límits nous del castell de Mataró, comencen a partir del mar i l'arenal prop del mar, i parteixen el camp de Guillem Matheu, la major part del qual resta del terme de Mataró, i l'altre part xica, vers la torre, resta del terme del castell de Sant Vicenç i tot fins al camí públic que va de Mataró a Barcelona. Més amunt el límit passa per un torrent o rieral, abans d'arribar al camí públic que va de Mataró al Cros i a Vilassar. Després segueix el torrent o rial predit i arriba al camí que va a Argentona i Granollers. A partir d'aquí puja fins al cap d'amunt del Puig de Pedrer, etc...etc...

La torre abans citada és la que anys a venir seria d'En Llauder i el camp d'En Matheu és el lloc de Salarn del document de l'any 1292 ja dessecat. El torrent, rieral o rial és el torrent de les Canyes i el Puig de Pedrer és el Cogoll del document de Sant Oleguer.

La descripció dels límits segueix per les Roques Albes (blanques) el Puig de Cerdanyola i vers el torrent de Beras (Vera) i continua dient que l'església de Sant Cugat (després serà Sant Jaume) i tots els masos de Traià sien del terme de dit castell de Mataró. Aquesta citació és la primera que atribueix Traià a Mataró. El document segueix explicant els límits nous de Mataró amb el castell de Burriac, fins a trobar el terme del castell de Dosrius.

Després d'aquesta rectificació de límits a favor del castell de Mataró (més o menys fins on ja arribava la Parròquia de Santa Maria, entre baix a mar i el Puig del Cogoll o de Pedrer) s'acaba la denominació de Ciutat Freta o Civitas Fracta que es donava, per part eclesiàstica sobretot, a la parròquia i

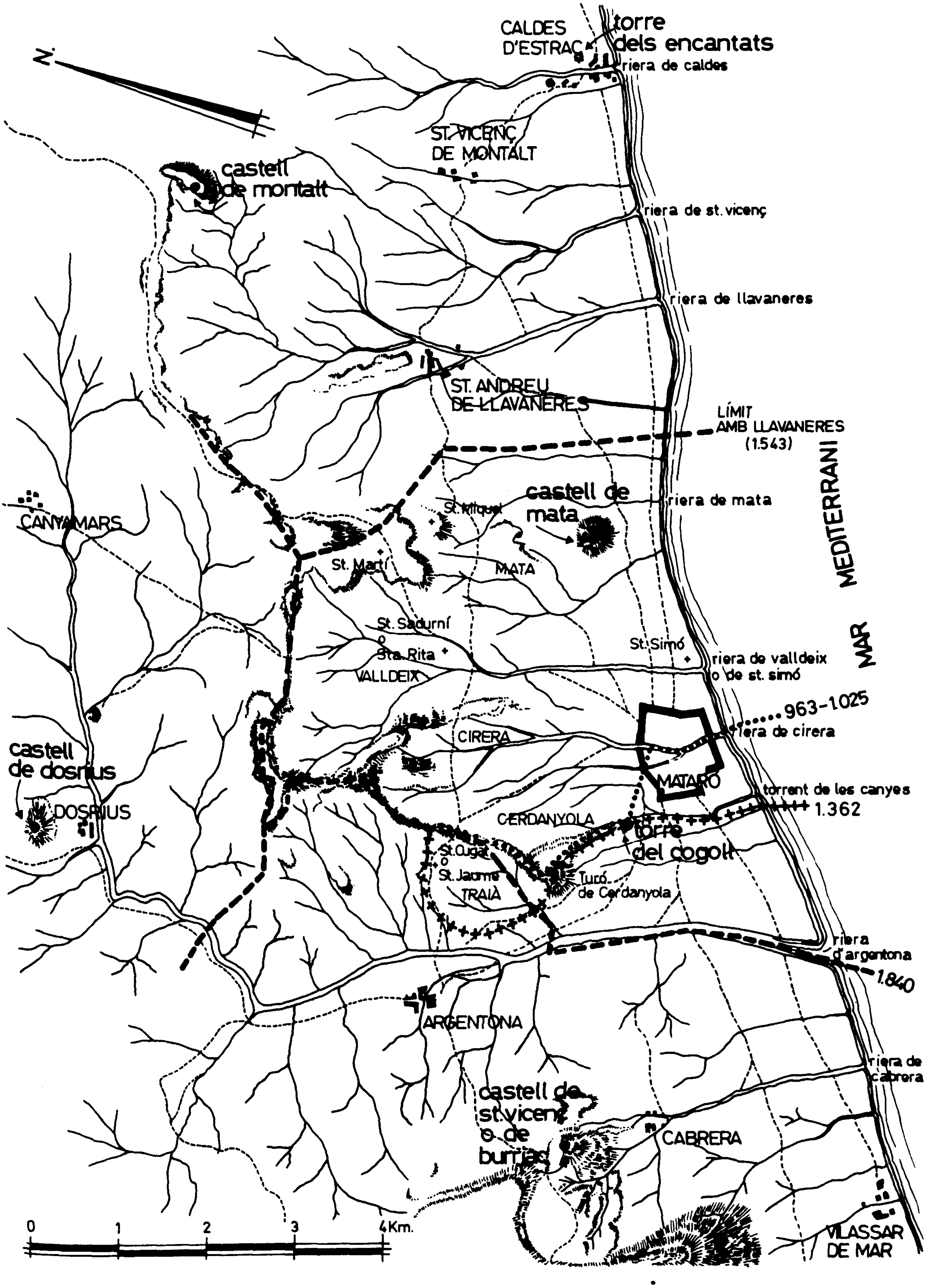

Els canvis del terme de Mataró del 1362 i 1840.

població de l'antiga Alarona, i que consta en tota la documentació del segle onzè fins a aquest segle catorzè. I es dóna raó a Pellicer (però no al segle onzè, com diu en la seva obra "MATARÓ. SYNTHESIS HISTORIAL D'AQUESTA CIUTAT" (1902),pàg. 10) ja que tot el territori pertanyent a la parròquia de Santa Maria, que además tenia per sufragània tota la parròquia de Mata, és, des d'aquesta sentència judicial del 1362, de la sola jurisdicció del senyor de Mata o de Mataró, encara que perdurin els veïnats o "vicus" escampats. La parròquia de Santa Maria seria així de la Ciutat fraccionada, trencada, separada o dividida fins aquest any del 1362.

Els privilegis reials del segle següent diuen ja tots "la vila de Mataró, anomenada antigament Ciutat Freta".

Els límits del 1362 seran els límits de Mataró amb Argentona durant gairebé cinc-cents anys.

Els límits amb Dosrius no variaren ni han variat mai des d'abans de l'any mil. Els límits amb Llavaneres van ser els límits de la parròquia de Mata per sol ixent. Llavaneres s'independitzà civilment al segle XVI (1543). De la parròquia de Sant Andreu es separaren les de Santa Maria de Caldes d'Estrac i de Sant Vicenç de Llavaneres o de Montalt (Vegi's el llibre de Mn.Gaietà Solà, sobre Llavaneres, Premi Iluro).

Els canvis de terme de l'any 1362, amb l'adquisició de Traià i de tota la zona de ponent, de la mar al Cogoll, s'esdevingueren entre el primer cens general conegut i el cens de l'ordi del castell de Mataró del 1369. Aquest darrer cens dóna gairebé cinc-cents habitants per al terme de Mataró estricte (sense Llavaneres), incluïnt Mata, Valldeix, Cirera, Traià i les llars o focs escampats, segons calcula Joaquim Llovet al seu llibre "LA CIUTAT DE MATARÓ".

El terme del castell de Mataró era un terme rural, poc poblat encara, però en plena expansió. Ja al segle anterior (1294), el senyor feudal obtingué del rei Jaume II el Just, el poder celebrar mercat setmanal en el "lloc" de "Matharone", fet que indica una prosperitat certa (Vegi's DERECHO Y TRADICIÓN EN LAS FERIAS Y MERCADOS MATARONESES, de Jaume Castellví i Toda, 1950).

Com a prova de que l'antic llac de Salarn va ser el camp d'En Guillem Matheu tenim la documentació de l'Arxiu de la família Palau, hereva de les propietats dels Matheu, successors del fundador de les Matoves del Cros i colonitzador del llac de Salarn a finals del segle tretzè (1).

L'any 1702, Mataró és ja ciutat, i el segon port i la segona població del litoral català, rivalitzant amb Barcelona i esdevé Capital de Corregiment i Cap de Província Marítima.

D'aquest segle XVIII es conserva un plànol del terme de Mataró, propietat de l'arquitecte Sr.Esteve Martí i Coll, una fotografia reduïda del qual va ser publicada inclosa en l'obra del seu germà, l'historiador Sr.Antoni Martí i Coll, CARTES D'UN MESTRE VELER, on hi consten els límits del terme, els

mateixos de l'any 1362. Hi ha una línia recta des del Puig del Cogoll o del Molí de Vent, en direcció NW-SE (paral.lela a l'actual Ronda Prim), a ponent de la casa de Les Smandies, que en travessar el Camí del Mig, pren una altra direcció, més cap al SW, recta fins al mar, deixant tota la desembocadura del torrent de les Canyes, a partir del Camí Ral o carretera de Barcelona, dins del terme de Mataró.

El molí d'En Llauder i la Bordeta al Camí del Mig, i la Torre d'En Llauder eren d'Argentona, igual que la torre del Cogoll.

En l'acord de l'Ajuntament del vint-i-vuit de gener del 1748 hi ha una descripció sintètica del terme de Mataró que transcric:

> El terme va de la Ribera de la mar fins a Dosrius i Canyamars, i de Llavaneres a Argentona. Té mil tres-cen tes quaranta-una cases. Això és 473 dins dels murs, 868 en els seus ravals. És una Parròquia a la que està agre gada la sufragània de Sant Miquel de Mata. Un Hospital de Pobres i malalts. Quatre convents (un de Carmelites descalços, un de Carmelites descalces, un de Caputxins i un de Caputxines) i un col.legi de Pares Escolapis. A Mata hi han 20 masies, l'església de Sant Miquel i la capella de Sant Martí. A Valldeix 13 masies i una capella de Sant Sadurní i Santa Rita. A Cirera 6 masies i a Traià 2 masies i la capella de Sant Jaume. I una ermita anomenada de Sant Simó. I hi han a més a més 23 cases de camp d'hortolans i entre elles les que serveixen com a fàbrica d'Indianes.

Els fruits de la collita del terme són majorment el vi, degut a que el terreny és més muntanyós que pla i d'inferior qualitat i només apte per a la plantació de vinyes, a excepció d'algunes hortes que amb el regadiu i molta aplicació pro dueixen verdures suficients per a la Ciutat que tindria aleshores uns sis mil set-cents habitants.

En el Cadastre de Mataró del 1757 (també a l'Arxiu Muni cipal) en la relació nominal de les hortes es troben les dels Smandies, Nonell i Rodon, entre un total d'una cinquantena de noms. Totes aquestes hortes o cases de camp estan situades en tre la població i el terme d'Argentona, fixat l'any 1362, i que ja he descrit, i són agrupades sota el curiós títol de "Casas del Circumvecindado de las Huertas". A Cirera aquest any hi han deu cases i a Traià només una.

Mataró entra al segle XIX com a Cap de Corregiment i de Província Marítima, essent una de les primeres Ciutats de Catalunya.

Després de la reinstauració l'any 1824 de la "Contribución de Consumos", les casetes dels "burots" es van instal.lar a les entrades de la nostra ciutat i, a la part de ponent, s'e dificaren als mateixos llocs on van estar situades fins als primers anys seixanta d'aquest segle XX, o sigui, en els límits de Mataró amb Argentona del 1362, a la Carretera de Barce lona (aquí sobre el torrent de les Canyes ja canalitzat).

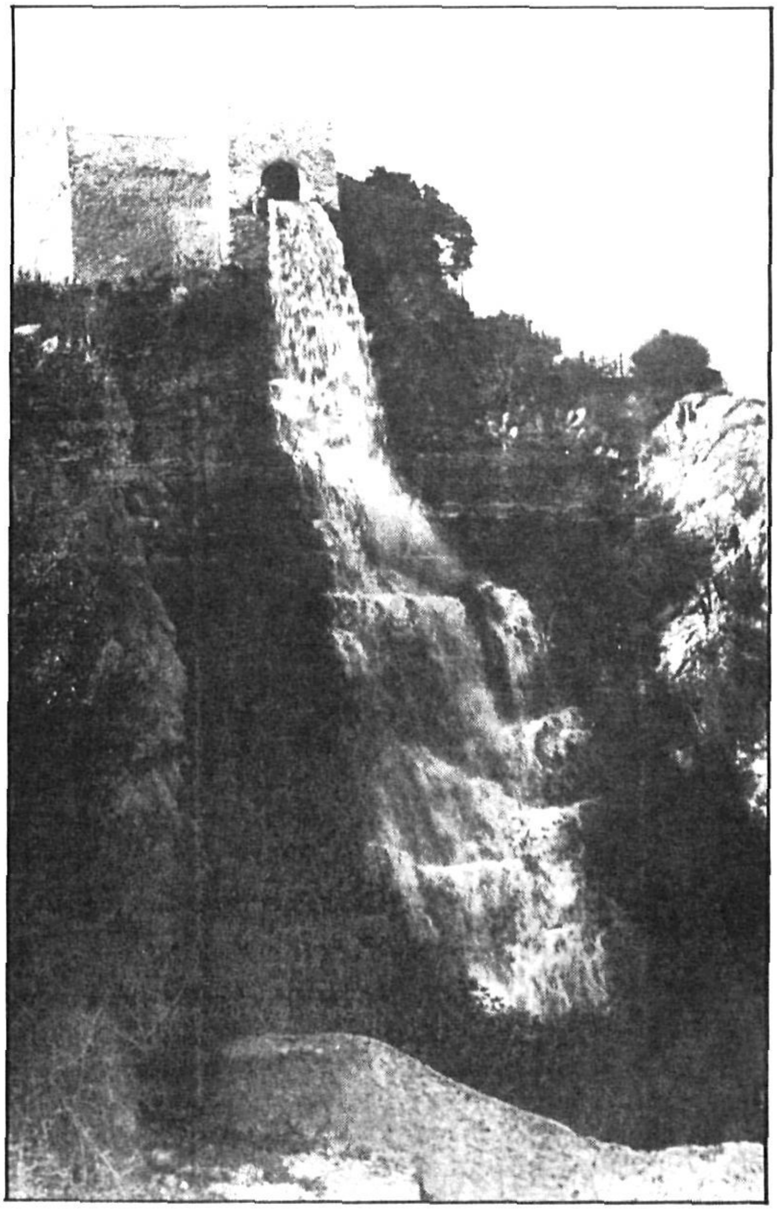

El Saltant de Can Boada, al Turó del Cogoll, Puig de *Pedrer o Turó del Molí* de Vent.

M.A.S.M. - Foto: Spà Salarich

La Torre d'En Llauder, que donava nom al Veï-nat, enderrocada l'any 1970.

Foto: Setmanari "El Maresme"

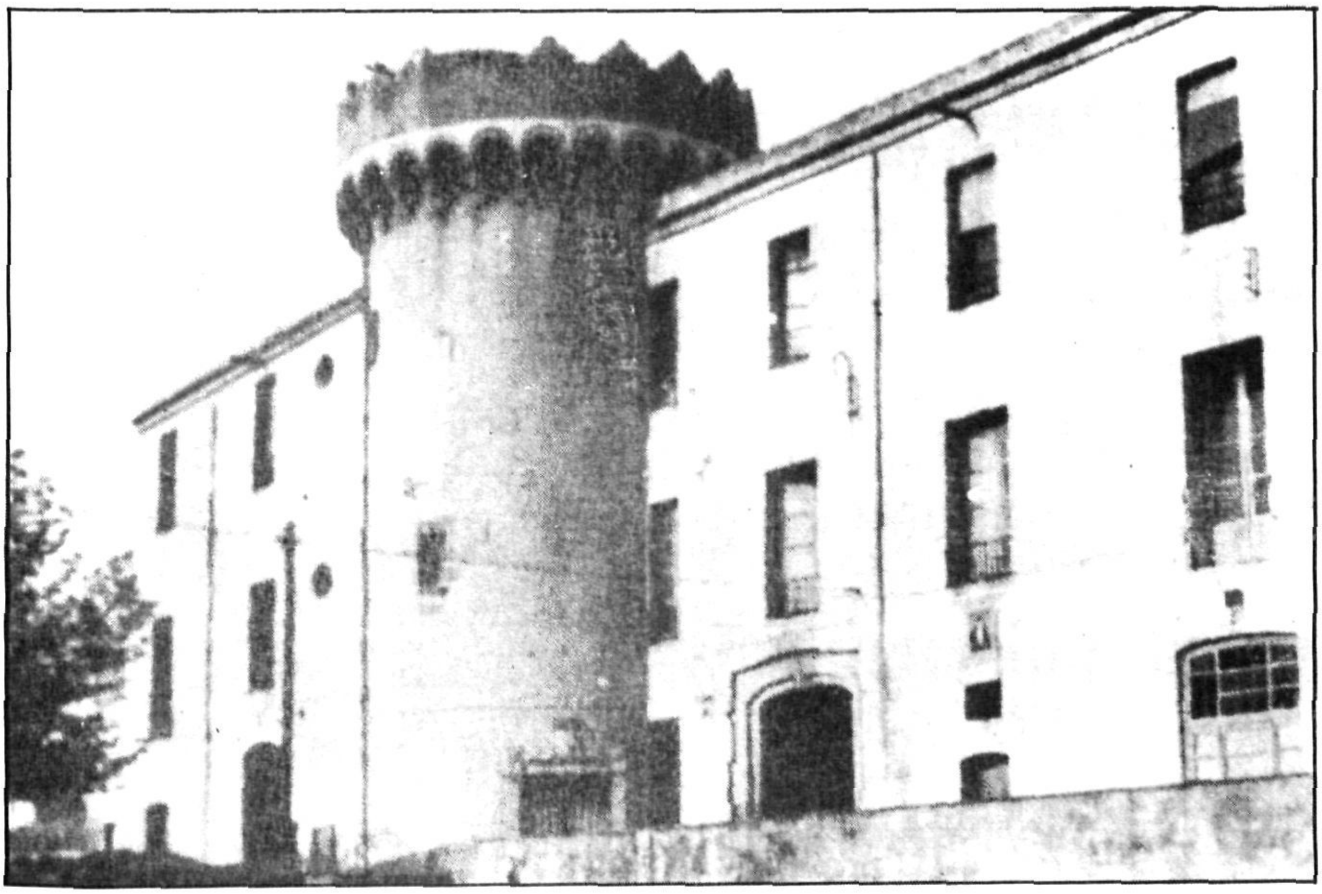

A petició de l'Ajuntament de la Ciutat i per decisió de la Diputació es concedeix una rectificació de límits amb Argentona que queda fixada definitivament l'any 1840. És aleshores quan Mataró arriba a la Riera d'Argentona, des de la mar fins a prop de Traià, però, a canvi, cedeix aquest veïnat a Argentona. El terme mataroní creix molt en extensió, i augmenta el nombre d'habitants amb tot el Veïnat de la Torre, que llavors ja s'anomena Torre d'En Llauder (2).

Però la parròquia de Santa Maria no precedeix i no segueix tampoc a la Ciutat en aquest canvi ja que, en un document de l'any 1864, existent al Museu Arxiu de Santa Maria (3) veiem que la Parròquia de Sant Julià d'Argentona continua essent la parròquia del Veïnat de la Torre. Els termes eclesials són sempre molt difícils de variar.

L'any 1868 es crea la nova parròquia mataronina de Sant Joan i Sant Josep, a ponent de la de Santa Maria, i aquesta serà la que arribarà a la Riera d'Argentona.

Hi ha però, molts temes per a estudiar en concret.

I, abans d'acabar, deixo constància del testimoni del Sr. Oriol Tuñí i Bordalba, descendent dels Tuñí, veïns de la Torre d'En Llauder i de l'antic Camp d'En Matheu i que em va dir el següent, "els Tuñí enterraven els morts a Argentona, però batejaven a Mataró". Afirmació que evidencia una situació d'interinitat durant el segle passat.

Mataró arribà l'any 1840 als límits actuals, després d'un creixement ininterromput que havia començat ja, més o menys, cap a l'any mil, després de les guerres d'Almansur condicionat sempre per la situació general catalana i, en els seus començaments, pel règim feudal, però demostrant, des del segle quinzè fins a mitjan segle dinou, una gran empenta i una forta personalitat.

Però, des d'ara, l'empenta que pugui tenir la nostra Ciutat no s'ha de materialitzar en anexions territorials sinó en l'exercici d'una influència en el seu "interland", lògicament derivada d'una població de cent-mil habitants.

Finalment, voldria també deixar constància que a l'Arxiu Municipal hi ha un plànol dels límits de l'actual Terme Municipal de Mataró, amb la situació de les fites o mollons, amb el seu número, dibuixat pel guarda Josep Julià i Ferran l'any 1.897.

I si aquesta recopilació serveix per a futurs estudis d'història local i comarcal em donaré per ben pagat.

Oriol Quadrada i Damont

Post scriptum.
M'han ajudat amb dades i documentació les següents persones: Cristina Ferrés i Puigvert, Pilar Cuadrada i Gallifa, Antoni Martí i Coll, Narcís Majó i Clavell, i Manuel Salicrú i Puig.

Notes:
(1) Arxiu de la família Palau. Documents nº1, nº41, nº45 i

Memorial dels calendaris de diferents establiments.

(2) Arxiu Municipal de Mataró. Sessions del 5 de novembre del 1824 i del 14 de març del 1840.

(3) Museu Arxiu de Santa Maria. Arxiu del Rector, Plec nº32. Fulls nº26. Paper anexe.

LA DOCUMENTACIÓ NOTARIAL DE L'ARXIU DE SANTA MARIA DE MATARÓ

Amb aquest article voldríem iniciar-ne una sèrie, analitzant els inventaris "post-obitum" o "post-mortem" del segle XVIII del fons documental del Museu Arxiu de Santa Maria. Hem cregut, però, que parlar dels inventaris o parlar de la documentació notarial en general d'aquest arxiu, pressuposa -quasi inevitablement- la necessitat de parlar de l'Escrivania de Mataró (orígens, propietaris, etc.) i dels fons que l'esmentat arxiu posseïa (i dels que encara manté). Ens endinsarem en un terreny del tot verge, del que sols se'n sap -i superficialment- quatre coses.

Les fonts bàsiques d'informació en les que ens hem nodrit, cal cercar-les (quasi en llur totalitat) en el plec nº 41 de l'Arxiu del Rector del M.A.S.M., on hi hem trobat un memorial -anònim-, fet possiblement per un procurador o un advocat, sobre el plet que els rectors de Mataró mantenien, des del 1586, contra els propietaris de l'establiment que la Universitat de Mataró va fer de l'escrivania, arran del privilegi d'incorporació de la vila de Mataró a la Corona, atorgat el 1419 (encara que la guerra civil catalana, anul.lés la seva vàlua i calgués demanar-ne un de nou que fou concedit el 1480, ara farà cinc-cents anys). També hi hem trobat en aquest plec, l'inventari que es va fer de la documentació notarial que es va incautar del sobredit arxiu per la Llei del Notariat del 1862, a partir de la qual varen crear-se els arxius notarials de districte.

1. L'ESCRIVANIA DE MATARÓ

L'esmentat document, titulat "Establiment de la Escrivania de Mataró"(1) versa, com ja hem dit, sobre el plet que el "Cura de Mataró" arrossegava contra els propietaris de l'establiment de l'escrivania; de la lectura d'aquest manuscrit, es dedueix que es tracta d'un memorial que algun procurador, advocat o notari va adreçar al Rector de Mataró el 1775 (si hem de fer cas de la data que el notari Vicens Simon apunta, després de certificar que la còpia de l'establiment de l'escrivania és autèntica) per a encalçar el recurs

que es volia presentar (i que, presumiblement, es presentà) contra la sentència del 1617/18.

El document, plè de notes i de consideracions jurídiques, proporciona la suficient informació com per a poder seguir el fil de la dita escrivania.

Els jurats de Mataró varen obtenir la concessió d'una escrivania el 21 de desembre de 1446; vuit anys després d'haver-ho aconseguit, el 24 de juny de 1454, varen establir (llogar) l'escrivania a favor de Bernat Ferrer. Cal remarcar que l'esmentat Ferrer no té res a veure amb Pere Joan Ferrer, darrer senyor feudal de la Baronia del Maresme (2) abans de que Mataró fos alliberat del jou senyorial, i reincorporat definitivament a la Corona (3). Ho remarquem perquè en aquest error sembla que hi ha caigut Pere Molas i Ribalta, quan ens diu que "l'escrivania de la vila de Mataró havia estat retinguda en el segle XVI pels antics senyors de Mataró" (4). Basem aquesta afirmació en Francesc Carreras Candi, el qual, parlant de la davallada que sofrí la família Ferrer després de la incorporació dels seus dominis al patrimoni reial, ens diu (sic): "... per unas investigacions derrerament practicades havem vingut en conexement que, n'Eufrosina Ferrer, muller de mossen Joan Angel des Puig, qui, per virtut de tal casament rebé lo cognóm de Ferrer el 1504, res tenia que veure ab lo militar que per breu temps sigué baró del Maresma. Eufrosina devallava d'altre familia Ferrer, que, en la primera mitat del segle XV, apar ja com á propietaria de la escribanía pública de la vila de Mataró" (5).

L'escrivania de Mataró, pertanyia de fet al "Cura de Mataró" des de temps immemorials (6), tal i com es remarca contínuament al text. Ara bé, tot hi haver estat establerta l'escrivania, els capellans de Mataró varen continuar regentant-la mantenint-se en llur possessió fins el 1586, quan Francesc Ferrer, com a precursor del sobredit Bernat va presentar una instància al.legant llur pertinença a la Batllia General de Catalunya. Perquè s'ha deixat transcòrrer més d'un segle en aquesta situació anòmala?. S'ha tornat rendable la regència de l'escrivania?. Del text no es desprèn quin va ésser el motiu que va impulsar a Francesc Ferrer a emprendre semblant acció (encara que sembla probable l'augment de rendabilitat de l'escrivania, donat l'increment demogràfic del XVI); fos com fos -només podem llençar hipòtesis- a partir d'aquest moment va iniciar-se el llarg plet del que el text en fa memòria.

No és tasca de la nostra incumbència l'esbrinar qui portava la raó; ens limitarem a marcar les fites més importants d'aquest procés:

-Sentències a favor de Francesc Ferrer: 1581,1587 i 1588.

-Provisions presentades pel Rector: 1589.

-Sentència a favor del Rector: 1590.

-Requeriments presentats per Jerònima Argensola (filla i hereva de Francesc Ferrer): 1617.

-Sentència contra el Rector: 1617

-Decret final: 1618 (7).

La situació es mantingué en un estat "d'impass" fins el 1775, quan el Rector es va decidir a presentar un Recurs a la Intendència (ex-Batllia General de Catalunya) contra el llavors propietari de l'establiment: el Marquès de Hierva o Rubí. Els al.legats que presentava el Rector per a recobrar la possessió de l'escrivania (com detalla clarament el text) es basaven:

A. En l'antiquíssima possessió de l'escrivania.

B. En la nul.litat de l'establiment fet a favor de Bernat Ferrer, doncs, s'argüeix que contradeia el privilegi concedit per Joan II el 1419, apart d'haver estat fet incomplint els requeriments necessaris.

C. En la nul.litat de la Sentència del 1617, proferida mentre s'estaven compulsant uns protocols del rector.

El còm i el perquè va ésser propietari de l'Escrivania el Marquès de Hierva o Rubí, queda sense resposta. Segurament, el compraria als Argensola (tampoc cal menysprear la possibilitat d'haver-la rebut en herència, per uns lligams de parentiu que, ara per ara, encara no han estat establerts).

El que podem afirmar amb seguretat, és que el plet es va celebrar (8) i que fou fallat a favor del mentat marquès, el qual en romandria propietari fins el 1862, data de la Llei del Notariat i moment que marca la desaparició de les escrivanies eclesiàstiques.

2. ELS ATZUCACS DE LA DOCUMENTACIÓ NOTARIAL DE SANTA MARIA.

El 28 de maig de 1862 va dictar-se l'anomenada Llei del Notariat o de Notarios. Per aquesta disposició judicial (9) es va reorganitzar tota la maquinària notarial, intentant donar-li un caire més d'acord amb el sentir contemporani i de Nou Règim de l'administració espanyola. Així es va posar fí a un dels embats més reaccionaris, nascut arran de la convulsió jurídico-política de l'Edat Medieval.

L'àmbit d'aquesta normativa és molt àmpli: s'estipula com haurà d'ésser el nou càrrec de notari, quins requeriments seran necessaris per a poder exercir una Notaria, qui podrà accedir-hi i qui no, etc. Pel que fa referència a la qüestió de les notaries particulars i escrivanies públiques, cal adreçar-se als articles 3 i 4: s'ordena la constitució de districtes notarials i d'Arxius notarials de Districte. Aquesta disposició va suposar la incautació estatal de tots els protocols dels arxius particulars, de corporacions o eclesiàstics, de més de 30 anys d'antiguitat (10).

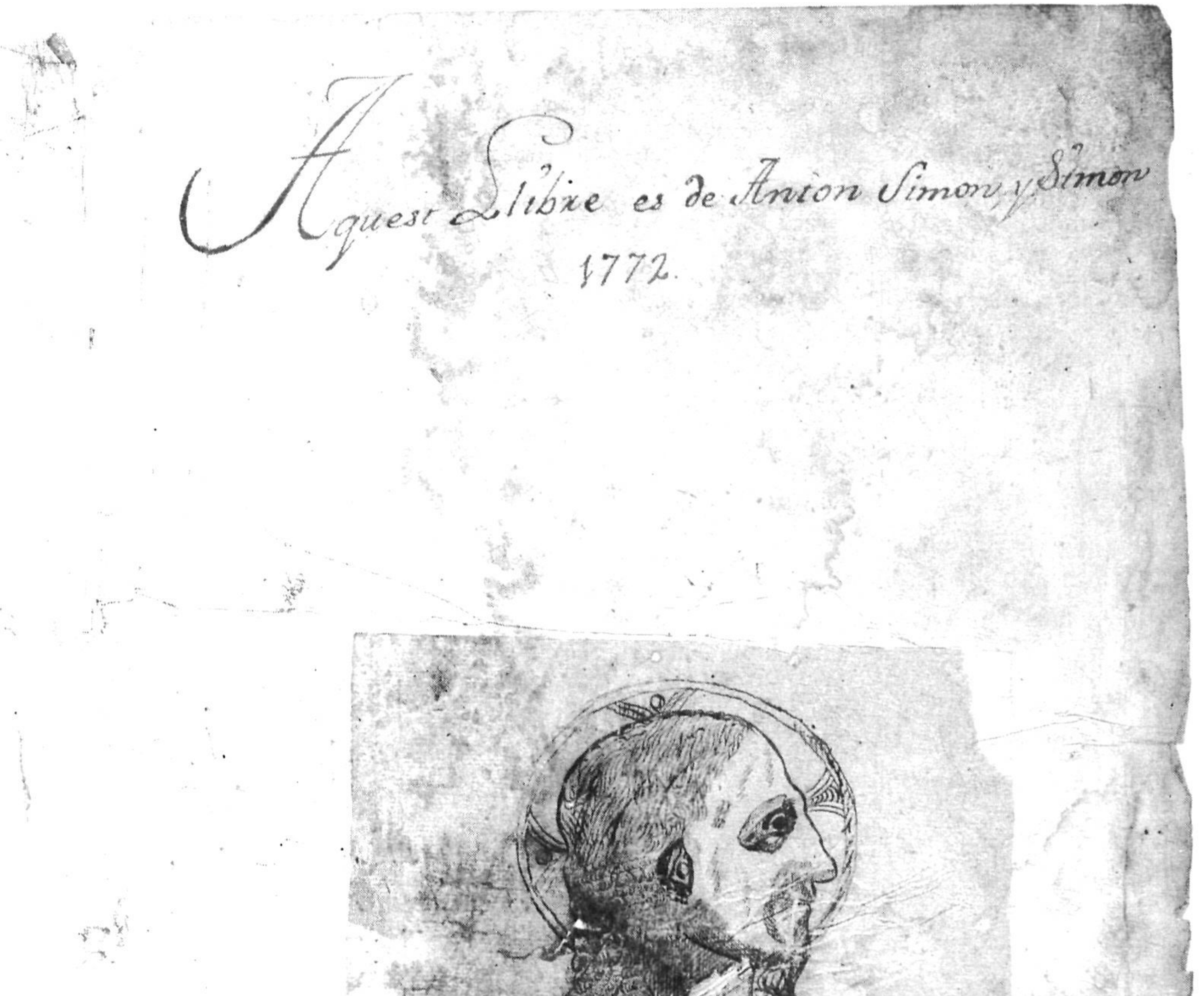

Primer full d'un llibre desaparegut
d'Anton Simon i Simon, Notari.
M. A. S. M.

A Santa Maria de Mataró, la incautació va iniciar-se el 10 de novembre de 1862 (6 mesos després d'haver aparegut la llei), i el fons notarial de l'arxiu, va passar a poder de D. Juan Bautista Calvó "Archivero General de Protocolos del Distrito Notarial de Mataró", essent rector D. Francesc Pla (11).

La incautació và abarcar tota la documentació que, segons la llei, podia qualificar-se de "protocolaria"..."entendiéndose por protocolos, los documentos autorizados en cad año, aunque durante este período hayan ejercido el oficio de que proceden varios funcionarios"(12). Així, i seguint aquest criteri, foren requisats 192 protocols, 15 plecs de testaments i 7 plecs de capítols matrimonials.

Segons l'inventari (13), la documentació incautada de l'Arxiu va pertànyer als següents notaris:

MONFORT, Joan .... de 1608 a 1651

SAURI, Salvador .... de 1640 a 1661

PORTELL, Geroni .... de 1623 a 1636

PORTELL, Narcís .... de 1601 a 1644

GUANTER, Joan Pau .... de 1614 a 1643

CASTELLÓ, Pau .... de 1640 a 1652

PONGEM, Joan .... de 1622 a 1652

MORERA, Gabriel .... de 1585 a 1601

PUIG, Antoni .... de 1607

SERRA, J.Miquel .... de 1694 a 1709

MARTÍ, Simó .... de 1700 a 1723 (?)

Además dels protocols de varis rectors i vicaris que exerciren la Notaria titulada (sic) "de la Rectoria de ciutat de Mataró", indatats.

Per la informació que hem pogut obtenir (14), aquesta documentació junt amb la dels diferents notaris i corporacions que pel mateix motiu va ésser incautada (15), va romandre al Col.legi de Notaris del Districte Notarial de Mataró (Arxiu Notarial de Mataró) fins el 28 de juliol de 1938, quan el Sr. Josep Maria Monfort i Gutiérrez, llavors arxiver notarial del Districte de Mataró, feu lliurament al Sr. Enric Cubas (delegat de l'Arxiu General de Catalunya, actual Arxiu de la Corona d'Aragó)"... per tal de donar compliment amb la urgència que les circumstàncies actuals aconsellen, al que és provist per la Legislació Catalana vigent que proveeix a la protecció i seguretat del Patrimoni Cultural de Catalunya..." (16) dels fons de l'esmentat arxiu.

Actualment, aquesta documentació protocolària encara romàs a l'Arxiu de la Corona d'Aragó, on constitueix "l'Apèndix Notarial de Mataró". Seria molt bò que aquesta documentació, valuosíssima per a la història de Mataró, retornés a la nostra Ciutat, donat que les "circumstàncies actuals" a les que al.ludeix el citat document, no són -ara per ara- cap impediment.

De tot aquest procés, en resulta la total absència de "Manuals" i "Libers" notarials (antèriors al segle XIX) tan a l'Arxiu de Santa Maria com a l'Arxiu Municipal de Mataró.

La poca documentació notarial i d'escrivania existent avui al Museu Arxiu de Santa Maria (la classificació prèvia de la qual està a punt d'ésser concluïda) presenta -com és lògic suposar- un aspecte heterogeni i dispers. Els membres de l'equip del Museu Arxiu de Santa Maria ens inclinem a pensar que el que avui resta d'aquesta documentació i que es salvà de la incautació, són fragments de Manuals que per estar desfets i desordenats, no es va creure oportú endur-se. També ens sembla que ha restat tota la paperassa no relligada (per no ser important? per ser còpies? per ser esborranys?).

S'hi troben: plets, vendes, alguns testaments i capítols matrimonials, pergamins, àpoques, censals, violaris, requeriments, etc. i els inventaris motiu d'aquest treball.

D'inventaris n'hi han del segle XVI (molt pocs), del segle XVII (la majoria) i del XVIII. Esporàdicament en trobem del segle XIV, del XIX i -àdhuc- del segle XX.

En propers articles, analitzarem (en general i en particular) els inventaris del sègle XVIII, la seva estructura jurídica i l'importància d'aquesta documentació com a font històrica.

Carles Marfà i Riera

NOTES

(1) M.A.S.M. : Arxiu del Rector. Plec nº41: Notaria. "Establiment de la Scribania de Mataró". Anònim. 1775 (?).

(2) Pere Joan Ferrer, fins moments abans de finalitzar la guerra civil, va lluitar al costat de la Generalitat; canvià, però, d'actitut -per futures promeses?- i d'enemic del rei Joan II passà a ser-ne un defensor acèrrim. Joan II, en premi als serveis dispensats, va concedir a Pere Joan Ferrer el Castell de Burriac (o de Sant Vicenç), la vila de Mataró i els pobles de Cabrera, Vilassar, Premià i Argentona, alhora que la jurisdicció militar, civil i eclesiàstica dels mateixos.
Veure: CARRERAS CANDI, Francesc: Lo Castell de Burriach o de Sant Vicens (excursió, història y tradicions).Biblioteca Històrica del Maresma.Vol.2 Estampa de Vilà y Font.Mataró, 1908. Pàgs. 171-181

(3) A.M.M. (Arxiu Municipal de Mataró): Privilegis. Fol.2 Privilegi de Ferran II concedit a Mataró el 31 de juliol de 1480 arran les Corts de Toledo.

(4) MOLAS I RIBALTA, Pere: Societat i poder polític a Mataró. 1.718-1.808. Premi Iluro, 1972. Caixa d'Estalvis Laietana. Rafael Dalmau, editor. Mataró, 1973, pàgs. 55-56

(5) Op.cit. pàg.193

(6) "Entre los varios instrumentos que fueron compulsados, entonces es de advertir que hay algunos que justifican que ya en el 12 siglo estava ya el Curã de mataró en la possession quieta de rendir escrituras publicas no solo por si y sus vicarios si aun por otros escribanos laicos". M.A.S.M.: Arxiu del Rector. Plec 41 pàg.8.

(7) Per a més informació sobre el plet entre els capellans i els propietaris de l'establiment de l'escrivania, veure: M.A.S.M.: Arxiu del Rector. Plec nº21 (s'hi contenen totes les sentències, provisions i requeriment al respecte).

(8) M.A.S.M.: Arxiu del Rector. Plec 41: Notaria. "Informe sobre les escritures que se han encontrat en lo Arxiu de la Rectoria sobre la Causa de la Escrivania del Marqués de Hierva ò Rubi".

(9) Veure el contingut de la llei i totes les disposicions, ordres i decrets anexes a: MARTINEZ ALCUBILLA, Marcelo: Diccionario de la Administración. (20 vols.) Imprenta de Marcelo Martínez Alcubilla. Madrid, 1850-1875. En concret, els volums: X,XI,XII,XIII i XIV (1862-69).

(10) Ibid. Vol. XIII, pàg.8

(11) M.A.S.M.: Arxiu del Rector. Plec 41: Notaria. "Carta de Francº.Morlán (Jutge de Primera Instància a Mataró) al Cura Párroco de esta Ciudad" 10 novembre 1862.

(12) M.A.S.M.: Arxiu del Rector. Plec 41: Notaria. "Inventario de los protocolos incautados" 24 juliol 1869.

(13) Ibid. Pàgs. 2 i ss.

(14) Agraïm moltíssim la col.laboració de la Srta.Cristina Ferrés, Arxivera de l'Arxiu Municipal de Mataró, sense la qual -dificilment- hauríem pogut treure l'entrellat de l'assumpte.

(15) Arxiu Municipal de Mataró: "Índice de los Protocolos del Archivo Genral. del Distrito Notarial de Mataró" (sense data).

(16) Veure l'apèndix on hi inserim les fotocòpies dels documents -inèdits- de l'acta de lliurament.

GENERALITAT DE CATALUNYA

DEPARTAMENT DE CULTURA

SOTS-SECRETARIA

19 JUL

REGISTRE DE ...

N.º 4427

Havent disposat l'Honorable Conseller de Cultura, d'acord amb l'Il.ltre. Sots-Secretari de l'Exèrcit de Terra del Ministeri de Defensa Nacional, la protecció del Patrimoni Històric, Artístic i Científic, i essent necessari per tal de donar-hi compliment procedir a la concentració provisional dels Arxius en els llocs que la Superioritat té destinats per a tal finalitat, es faculta el funcionari portador del present Ofici per a que procedeixi a la recollida de l'Arxiu Notarial d'aquesta ciutat, d'acord amb els Decrets de 4 d'agost del 1936, 26 d'octubre del 1937 i especialment l'Ordre del Conseller de Justicia de 10 de març del 1938 en virtut de la qual tots els protocols anteriors al 1800, són traspassats a la Secció d'Arxius del Servei del Patrimoni Històric, Artístic i Científic.

Visqueu molts anys.

Barcelona, 15 de juliol del 1938.

EL SOTS SECRETARI DE CULTURA

R. Frontera.

Sr. Notari-Arxiver de Mataró.

Reproduccions dels documents
de l'acta de lliurament dels Protocols Notarials.
Arxiu Municipal de Mataró.

DEPARTAMENT DE CULTURA

Servei del Patrimoni Històric,
Artístic i Científic

A C T A

A la ciutat de Mataró a les set hores del dia vint-i-un del mes de Juliol del any mil vuit- dic, nou-cents trenta-vuit „„„„ es reuniren els senyors Josep Maria Monfort i Gutierrez, Arxiver Notarial del Districte de Mataró i el senyor Emili Cubas, Delegat del Arxiu General de Catalunya „„„„„„„„„„„„„„„„„„„„„„„„„„„„„„„„„„
per tal de donar compliment, amb la urgència que les circumstàncies actuals aconsellen, al que és previst per la Legislació catalana vigent que proveeix a la protecció i seguretat del Patrimoni Cultural de Catalunya.

A aquest efecte, el senyor Monfort „„ fa lliurament, en aquest acte, al senyor Delegat de la Secció que s'ha referit, dels objectes següents: TRES-CENTS DIVUIT lligalls de documentació procedent de l'esmentat Arxiu Notarial de Mataró, que comprent els documents i protocols existents en dit Arxiu fins l'anx mil vuit-cents i que figuren ressenyats en l' INVENTARI existeent en dit Arxiu Notarial „„„ . . . .

D'aquests objectes se'n fa càrrec, en nom de la Secció de ARXIU „„„„„„„„„„„„„„„„„„ del Patrimoni Històric, Artístic i Científic, el seu Delegat, senyor Cubas „„„„„„„„„„

Llegida la present acta i trobada conforme, la firmen els reunits al lloc i data en començar esmentats.

L'esmenat - Emili - val.

Reproduccions dels documents
de l'acta de lliurament dels Protocols Notarials.
Arxiu Municipal de Mataró.

DOCUMENTACIÓ

DIVISIÓ DELS TERMES DELS CASTELLS DE SANT VICENÇ O DE BURRIAC I DE MATARÓ.

M.A.S.M.
Arxiu del Rector
Plec nº32 - Fol.nº27
Manuscrit del segle XVIII

En la sentencia o Declaració, que als 17 Febrer 1.362 a cerca la divisió dels termes de Argentona, y Mataró feren lo noble Berenguer de Apilia Cavaller portant veus Governador en Cap Pere Terrení Doctor en lleÿs, ÿ Jaume de Vallseca Lisenciat en lleÿs com â jutges, ÿ comissaris per est negoci elegits per la Real Magestat El Señor Reÿ de Aragó Dn. Pere ab sa Real Lletra, ô comissió dada en Saragosa â 29 de Maig 1.360, la qual sentencia, ô declaració, que es per modo de transsumpto ab cubertas de pergamí se guarda en lo Arxiu de la present Ciutat de Mataró se diu lo seguent traduhit del llatí (en que esta escrita dita sentencia) en català.

Sie â tots notori, que com entre lo venerable Pere de Bosch ciutadà de Barcelona señor dels castells de St.Vicens als de Burriach, ÿ de Vilassar de una part ÿ lo venerable Guillem Moreÿ se fos sucitada questió.

Nosaltres Berenguer de Apilia Cavaller Conceller del Señor Reÿ Pere Terreni Dr. en Lleis, ÿ Jaume de Vallseca Licenciat en lleÿs, Jutges, ÿ comissaris sobre dits vistas las Reals Commissions â nosaltres fetas, ÿ presentadas sobre la divisió dels Castells dels termes de St.Vicens, ÿ de Mataró. Pronunciam, ÿ declaram per lo modo ques segueix = Primeramént comensant des del Mar ahont part del dit Castell de Mataró, comensa per fer las posicions, dihem, ÿ pronunciam, que devant lo camp de Guillem Matheu vers lo dit Mar, ô en lo arenal, que alli es prop lo mar se pose un mollo, ÿ en señal, que allí se pose mollo, havem posat, ô fet posár, ÿ manat posár una estaca; Y pujant al camp del mateix Guillem Matheu, â un herm que alli es proxim, juxta, ô serca dit Arenál, ço es en lo cap del mateix herm havem manat posar altra estaca, ÿ la havem posada, ô feta posár en señal, que alli se posia un mollo, y pujant per lo mateix herm amunt vers dit camp de dit Guillem Matheu en lo fi del mateix herm havem manát posar altre estaca, ÿ pujant despres per lo mateix camp de dit Guillem Matheu fins al cami publich per lo qual se va del lloch de Mataró â la Ciutat de Barcelona havem manat posár tres estacas en señal que alli se han de posár tres mollons, per divisió de dits termes, axi que de la part de Solixent, ÿ vers la part del Castell de Mataró, ÿ del castell de dit terme de Mataró, vers solponent, ÿ part del Castell de St. Vicens axi, que la major part de dit Camp de Guillem Matheu resta del terme de dit Castell de Mataró ÿ la altre petita part vers la torra resta del terme del Castell de St. Vicens; Y pujant sobre lo cami predit alli en lo cap de dit marget, que alli es ahont es posada una estaca, se posia mollo entre los honors den Croañas e den Ballot, axi que la pessa de terra,

ÿ altra, que resta vers solixent, ÿ Castell de Mataró, sian dels termens del Castell de Mataró; Y altres, que son ÿ restan vers solponent, ÿ Castell de St. Vicens, sien dels termes del Castell de St. Vicens, ÿ despres partint de dita estaca, entre dits honors posada, ÿ pujant per dit honór den Bellot, lo qual honór es ÿ resta del terme de dit Castell de St. Vicens, fins â un marge alt, que alli es recta linea anant se posian mollons, en lo lloch es alli per nosaltres es posada una altre estaca, en señal de divisió dels termes, ÿ després partint de dita estaca ÿ anant dreta via, ÿ pujant per lo honór anomenát de la pujada, que vuy es herm en part, ÿ en part vuÿ sembrat, anant per dit honór dreta via fins als pinalp en honór de Guillem Pons havem posat altre estaca en señal, que alli se deu, semblantment posar molló per dita divisió, de termes aixique tot lo que es vers la part del Castell de Mataró, sie dels termes de dit Castell de Mataró, ÿ tot lo que es vers la part del dit Castell de St. Vicens, sie dels termes de dit Castell de St. Vicens, ÿ partint de la prop dita estaca pujant per lo spinalp amunt, ô per un aranil olivardes amunt dreta via fent per nivell fins al honór den Pou en lo torrent, ô riera, ô rial en dit aranil, ô torrent sota'lo marge, havem posat una altre estaca ço es determinant, ÿ declaránt, que entre los honórs de dits, en Pou, ÿ de dit Guillem Pons se posse lo dit Mollo, ÿ partint de dita estaca, ÿ pujant per los honors de dit Estrany ÿ den Esteva fins al marge del camí publich per lo qual camí se va del lloch de Mataró, al Cros, ê â Vilassar havem manat posar altre señal, que alli se posia mollo en lo honór den Estrany alli son algunas pedras prou prop aficadas ÿ es alli ab una part dit camí, ÿ ab altra lo torrent, ô rieral predit, aixi, que tot lo que resta vers solixent y Castell de Mataró, sie terme de Dit Castell, ÿ tot lo que resta vers solponent, ÿ castell de St. Vicens sie terme del Castell de St. Vicens, ÿ partint de la prop dita estaca per lo honór den Strany amunt fins al marge den Verdaguér de Capuxava, ÿ en lo cap del marge del honór de dit Verdaguér havem manat posar, ÿ fer posár altra estaca en señal de la divisió dels termes aixi que lo honór de dit Strany, sie ÿ restia del terme del Castell de Mataró, ÿ los altres honors, que son vuÿ sembrats, ÿ son den Roig de Mataró, ÿ de dit Matheu de Argentona, sien ÿ restian del terme ÿ Castell de St. Vicens, ÿ partint de dita estaca posada en lo cap del marge de dit Verdaguér, ÿ anant vers lo Puig de pendis dreta via en un honor a unas fexas, que son prop lo honor de dit Joan moro, ô de dit Esteve de Argentona prou prop de dos grans olivers que alli son havem manat posar una estaca en señal de divisió de termes com es dit, ÿ despres anant dreta via, per mitg lloch de ditas dos oliveras de una part, ÿ de una olivera escapsada, ô sbrancada, ô sense branques, que es en lo honor den Ponsguiem la qual olivera escapsada, es en lo dit honot de dit Ponsguiem algun tant llunÿ bastantment per sis canas, ô mes, ô cerca, ÿ devant lo marge de dit honor de dit Pons al qual havem manát posar, ÿ fou posada estaca en señal de divisió dels termes aixi que dita olivera scapsada resta dels termes del Castell de Mataró, ÿ anant vers dit Puig apendis, ÿ apartantse de la estaca prop dita pujant per la viña de dit Guillem Pons en lo honor de Pere Spañol lo qual honor es sobre lo cami per lo qual se va â Argentona, ê â Granollers en lo cap del marge alt ço es en la viña de Pere Spañol havem manat posar, ÿ havem posat, una estaca en señal que en dita viña ço es en lo cap vers solponent se posia molló per la divisió dels termes predits com es dit, ÿ expressat, ÿ partint de la cantonada

de dit cami, ÿ de dita viña sobre dit marge, ÿ pujant en lo mes alt del Puig apendis prou serca lo mitg havem manat posar altra estaca aixi, que la cresta ô altitut, entre lo honor de dita viña de dit Spañol, ÿ lo honor de dit Campmajor herm vuÿ en señal que alli se posia mollo, aixi que dita viña de dit Spañol restia dels termes del Castell de Mataró, ÿ lo honor de dit Campmajor restia dels termes del Castell de St. Vicens; Y despres dretavia pujant en lo cap de dit Puig de pendis sota la cresta de dit Puig ô altitut havem posat altra estaca aixi, que la cresta ô altitut del Puig resta dels termes del Castell de Mataró, ÿ devant dita estaca baxant â unas rocas, ô â unas pedras grans que alli son ab obra en mitg daigues vessánt dessa vers lo castell de St. Vicens, ê aigues vessants della vers lo castell de Mataró, se posia mollo en señal de divisió dels termes, ÿ lo que resta vers la part del Castell de Mataró, sie dels termes del dit Castell de Mataró, ÿ lo que resta vers lo castell de St. Vicens, sie terme del dit Castell de St. Vicens, ÿ anant cresta a cresta despres fins â Rocas albas, en la mateixa roca alba se posia mollo en la altitut de ditas Rocas, en señal de la divisió dels termes encara que alli no havem posát estaca perque prou es lloch asseñalat, ÿ partint de dit Puig de rocas blancas fins al puig de Sardañola anant recta linea en lo mitg de dit Puig se posia mollò, ÿ semblantment en la altitut de dit Puig de Sardañola juxta las forcas, que alli son ahont es una petita roca, ô una pedra fixada se posia mollo, aixique ayguas vessants vers lo Castell de Mataró, sie terme del Castell de Mataró ÿ ayguas vessants vers lo Castell de St. Vicens ab ditas forcas sie dels termes del Castell de St. Vicens, ÿ despres per la altitut del puig de Sardañola ahónt son ditas forcas baxant per la cresta vers lo torrent de bera avall en lo mitg de una cresta sunt tres pins casi junts lo un devant lo altre se posia un mollò; Y devallant de dits tres pins, dreta via fins â un camp treballat ô cultibat ara, en lo qual noy ha res ara sembrat, ÿ sobre lo qual camp en lo fi de dita cresta, lo qual fi es junt ab dit camp son las ramas de un pi tallat se posia un mollo ÿ juxta, ô cerca dit Pi en lo introhit de dit camp hi ha una estaca per nosaltres aficada en la qual estaca se posia mollò en cas, que en dit pi no se ni posia, aixi que dit mollò sie â en dit Pi, ô ahont es dita estaca, lo qual dit camp es den Agell, ÿ despres partint de dita estaca, ô de dit Pi, ÿ anant per lo mitg de dit camp, fins al altre cap, ô altre cantó de dit camp, en lo qual cantó havem posát una altre estaca, se posia mollò, aixi dividint dits termes, la qual part de dit Puig de Sardañola, ÿ mitg part de dit camp ab las restants totas terras que son vers la part occidental, ÿ lo Masriera de Argentona sie del terme del dit Castell de St. Vicens, ÿ la altre part tant de dit Puig com de dit camp ab las restants terras, que son vers la part oriental, ÿ vers las montañas, sien del terme de dit Castell de Mataró. Y partint després del dit Camp den Agell, ô de dit cantó de dit camp anánt dretament vers un Pi travessant una petita rama, que alli es, lo qual Pi es mes alt, que lo altre aixi que alli sie, ô altre arbre sie de tota part se posia un mollo ahont es dit pi, en lo qual Pi alt ab una destral havem fet donar tres ô quatre colps, ô talls pera denotár, que en dit lloch ahont es dit Pi, se posia mollo, lo qual pi es en lo honor den Croañes, ÿ aixi, que tota la terra, que es vers la riera de Argentona sie del terme del Castell de St. Vicens, ÿ la que es vers las montañas, sie del terme del Castell de Mataró; ÿ partint del dit Pi,

ÿ anánt dreta via casi lineant per directe fins â un camp que alli es den Salvador de Traÿá en lo marge de un camp havem fet posar una estaca per denotar, que alli se posia molló; Y partint de dita estaca anant dreta via lineánt lo qual vers lo Mas den Cruañes fins al camp, que es dels honors de dit mas den Cruañes, en lo mitg de un camp son fixadas unas pedras hahont havem manat posar una estaca, ÿ alli es ara un pi sech poch enderrocat del tot se posia un molló; Y partint de dita estaca ÿ anant dreta via fins â un lladoner tallat que no te brancas, que es entre dit Mas den Cruañes, ÿ lo celler, que es devant dit mas se posia un molló, en lo lloch ahont es dit Lladoner, ÿ en lo qual lladoner havem fet donar ab una destral alguns colps, ô talls dividint aixi dits termes del dit Pi, al prop nomenat partint, ÿ anant fins al dit mas tots los quals honors, que son vers la dita Riera de Argentona, ÿ part occidental sien del terme del dit Castell de St. Vicens ÿ los honors que son vers la part oriental, ÿ vers las montañas, que alli son sien del terme del Castell de Mataró, ÿ aixi dit mas del dit Cruañes, sie del terme de dit Castell de St. Vicens, ÿ lo dit celler, que es sobre dit mas, ÿ en intermedi es dit Lladoner, ÿ la Iglesia de St. Cugat ÿ del mas de Traÿà, que alli son nomenadors son del terme de dit castell de Mataró; Y partint de dit Lladoner, ÿ anant directament ô dreta via, fins â un marge, que es junt ab un Camp, que es den Pardál lo qual camp es treballat ô llaurat, ô esquartát en lo qual marge hi ha una alsineta hi ha una pedra prou grossa no fixada, ÿ en la qual alsineta havem donat alguns colps, ô talls ab una destral se posia en dit Marge, ô en lo lloch ahont es dita alzineta un mollo; Y partint de dita alzineta, ÿ anant dreta via lineant fins â un pi petit, que es en un puigxet alli prop, lo qual se te en alou del venerable Guillem de Argentona, ÿ cerca lo qual pi petit havem fet posar una estaca se posia un molló; Y partint de dit Pi petit anant baxant de dit Puigxet en la qual baixada hi ha un altre pi, lo qual pi es en lo honór de Berenguer Ramon de Argentona se posia altre molló, en lo qual pi havem fet esporgár, en señal, que alli se posia dit Molló així sempre dividint estos termes, ÿ aixi entenent esta divisió que tots los honors que son vers la riera de Argentona, ÿ part occidental sien del terme de dit Castell de St. Vicens, ÿ los honors, que son vers las montañas, sien del terme de dit Castell de Mataró, ÿ despres baxant, ÿ anant no dreta via si no atraves vers las montañas altras, que alli son per molts lladoners que alli son prou prop fins â una alsina, que es cerca los dits Lladoners, en los quals Lladoners hi ha una erba anomenada eura se posia un molló en lo lloch ahont es dita alsina la qual Alsina es en lo honor de Bernàt Torrént ÿ en la qual alsina havem fet donar alguns cops, ô talls ab una destral en señal, que alli se posia molló aixi asso dividint conforme es dit, que tots los honors, que son part della de dita alsina vers la part occidental ÿ Riera de Argentona sien del terme de dit Castell de St. Vicens ÿ los honors, que son sobre la alsina vers las montañas, sien del terme del Castell de Mataró; Y partint de dita alsina, ÿ baxant en una cometa ô riera ahont hi ha un pi, que es en honor de dit Berenguer Ramon de Argentona; Y lo qual pi havem fet algun tant esporgár, ÿ en señal fet donar alguns colps, ô talls ab una destrál se posia un molló, ÿ partint de dit pi, ÿ pujant â una montaña anomenàda den prima, en la pujada de la qual montaña hi ha una viña de dit en prima, ÿ casi en lo introhit, ô entrar de dita viña hi ha una alsineta petita verda prop la qual

alsineta, que es un roure petit sech, ÿ serca la qual Alsineta insimul .... havem fet posar una estaca se posia mollo ahont es dita estaca, ô dita Alsineta; Y després pujant per dita viña fins al lloch ahont hi ha un pi ab ditas brancas, que parteixen de la rel, ÿ en las quals brancas en señal havem fet donar, alguns colps ô talls ab una destrál, ÿ en lo qual pi comensa una clausura de dita viña, que alli es de pins, ô branques de pins troncades se posia molló ahont es dit Pi aixi dividint conforme es dit, que tots los honors vers la part occidental, y Riera de Argentona, sien del termes dels dits Castells de St. Vicens, ÿ vers la part oriental, ÿ castell de Mataró sien del terme del dit Castell de Mataró; Y despres partint de dit Pi, ÿ pujant fins â lasumitat, ô sima de dit Puig ô montaña anánt per dita clausura de pins arrencats ÿ anant continuant aquella fins â la sumitat, ô sima de dit Puig ô Montaña aixique dita clausura de branques de pins tallats ô sechs divedescan dits termes, aixique vers la part occidental, sie del terme del Castell de St. Vicens, ÿ vers la part occidental, sie del terme del Castell de St. Vicens ÿ vers la part oriental sie del terme del dit castell de Mataró, en la qual sumitat de dit Puig ô montaña anánt per uns pins tallats hi ha moltes Rocas fixades, se posia un molló, ahont son ditas roces aixi dividint conforme constantament esta dit, que vers la part oriental sie del terme de dit Castell de Mataró; Y després partint de ditas rocas, ô rochs ÿ anant dreta via fins â la altra part de dit Puig ahont havem fet fundár ramas de dos pins se posia un altre mollo en dit lloch ahont son dits dos pins, aixi dividint conforme constantament está dit que vers la part occidental sie del terme de dit Castell de St. Vicens, ÿ vers la part oriental, sie del terme de dit Castell de Mataró; Y partint després de dits dos pins sporgáts ÿ anant dreta via pujant fins â una viña de Jaume de Coll, que es vers la sumitat del Puig anomenat Puig de ses ulinelles prop, ÿ devant arera se posia altre molló, en la sumitat de dita viña, aixi dividint, com es dit, que vers la part occidental sie del terme de dit Castell de St. Vicens, ÿ vers la part oriental, ÿ Castell de Mataró; Y després pujant â la sumitat de dit Puig ahont son unas pedras prou blancas, se posia un molló prop las quals pedras hi ha dos pins, ô las ramas de ells talladas en señal que alli se posia molló; Y despres baxánt per lo dit Puig, per la part que es vers los termes del Castell de Dosrius fins â una argilaga, ÿ un pi la meitat del qual son las ramas talladas, ÿ ahon hi ha unas fitas de pedra fixades se posia un molló en lo mateix lloch ahont son ditas fitas de pedra fixadas, ÿ dit pinet; Y despres partint de ditas fexuras, argilaga, ÿ pi, ÿ anant dreta via lineant â ma dreta â un puig vers dita part dels termes del Castell de Dosrius, en lo qual puig, ô en la sumitat, ô altura de aquell hi ha tres pins, en lo mitg de unas pedras, ô rocas, que alli son ÿ lo qual puig es medi, ô en mitg entre altres dos puigs se posia un molló en dit lloch ahont son los dits tres pins lo qual puig se anomena Cornedellas ÿ despres en lo mitg de dit puig ahónt es dita Argilaga, ÿ en lo mitg de altre puig continuónt ahont son dits tres pins perque es gran la distancia se posia un molló en qualsevol medi, anant sempre dreta via aixi dividint lo que es vers la part occidental, ÿ vers mitgdia que exhisteix vers lo Castell de St. Vicens, sie del terme del Castell de St. Vicens ÿ vers la part oriental ÿ lo que es vers lo Castell de Mataró, sie del terme de dit Castell de Mataró; Y despres partint de dit Puig ahont son dits tres pins,

ÿ devallant per dit Puig ÿ anant per los crestes, ô sumitats dels puigs, ÿ anant dreta via de puig â Puig lineant aÿguas vessants dessa ÿ della vers las parts dels termes de dit Castell de Dosrius ÿ de St. Vicens ço es en lo puig de puig de merti en lo qual puig sota uns marges es tallat un pi prou gran es â saber, que tots los branques en lo qual lloch ha de esser un molló. cerca la sentencia per lo venerable Pere Çacosta, ÿ nosaltres dits Pere, ÿ Jaume promulgada en la divisió dels dits termes de dits Castells de Dosrius ÿ de St. Vicens se dividescan los termes de dits Castells de Mataró, ÿ de St. Vicens per los llochs fexurats ô mollats ab pedres fixadas las quals pedras, ô fexuras de pedra dividescan ÿ separen los honors, que alli tenen los homes de Mataró, ÿ los que alli tenen los homes de St. Vicens, aixique aigues vessánts vers lo dit Castell de Mataró, sie del terme de dit Castell de Mataró, ÿ aigues vessants vers lo dit Castell de St. Vicens, sie del terme de dit Castell de St. Vicens. En aquests empero Puigs ô llochs que segueixen després fins als dits termes de dit Castell de Dosrius no fem altres designacions per que conforme expressament nos han asserit los dits homes de qualsevol de dists Castells per nosaltres elegits noÿ ha contradicció alguna de dits termes en aquells llochs, com dita divisió de termes se dega fer per fixuras ô fitas de pedra, que alli son, ÿ las quals fixuras de pedra dividexen los dits honors dels homes de St. Vicens, ÿ dels homes de Mataró. Y tambe la divisió se deu fer aigues vessant desa ê dellà conforme està dit ÿ a mes de estas cosas no son procehits, los termes de dits Castells de St. Vicens, ÿ de Mataró com constantament est dit pi tallat de dit puig de puig de Marti vers la part oriental sien los termes de Mataró, ÿ de Dosrius, ÿ vers la part occidental sien los termes de St. Vicens, ÿ de Dosrius las quals totas estas preditas fixacions, ô mollonacions fem quant â la divisió dels termes de dits Castells de St. Vicens ÿ de Mataró; quant emperó als alous, delmes ÿ altres rendas que lo señor del Castell de Mataró, ô los homes de dit Castell de Mataró tenen dintre las fexurias per nosaltres fetas, ÿ posadas als termes de dit Castell de St. Vicens restian ÿ sien salvas ÿ salvos â dit señor ÿ als dits homes de dit Castell de Mataró. Semblantment si dit venerable Pere de Bosch señor de dit Castell de St. Vicens, ê los homes de dit Castell de St. Vicens tenen alous, delmes, ÿ altres rendas dintre las fexurias per nosaltres fetas, ô posadas, als termes de dit Castell de Mataró, sien ÿ resten salvas ÿ salvos al dit señor del Castell ÿ â dits homes de Sant Vicens. Y totas las preditas cosas pronunciam, ÿ declaram, aixi haverse de servar entre ditas parts, ÿ en quant saben â adjudicació, en la persona de dit venerable Guillem Moreÿ, ÿ de dit Ramon de Tous, ÿ el señor del Castell de Mataró â estos adjudicam, ÿ enquant saben â condenmació als mateixos condenmam; semblantment enquant saben â adjudicació en persona de dit venerable Pere de Bosch, señor del dit Castell de St. Vicens â ell adjudicam enquant emperó saben â condempnació al mateix Pere de Bosch Condempnam, ÿ lo que nosaltres dits Pere, ÿ Jaume fem present dit procés, en rebrer ço es testimonis, ÿ altres legitims documents rebent informació la cosa subjecta als ulls segons la serie, ÿ tenir ditas reals lletras; en tres vegadas fora la Ciutat de Barcelona tant en los llochs de Argentona, de Mataró tant en lo lloch ...... Bramona com en altres llochs per part del señor del Castell de Mataró, mes de vint dies per lo salari dels quals dies, ÿ també per lo salari â nosaltres portañent per tota la causa ha bestrét â nosaltres dits Pere, ÿ Jaume lo venerable Pere de Bosch setanta lliuras, per la part del señor de dit Castell de

Mataró perçò al dit venerable Guillem Morey Ramon de Tous en los noms predits nosaltres dits noble y Pere, ÿ Jaume condempnam en pagar ditas setanta lliuras, al dit Pere de Bosch, aquellas al dit Pere adjudicant, ÿ peraque se llevia ocasió de malignia entre las parts lo que podria ferse (noble) nosaltres dits noble comâ portant veus predit de part de dit señor Reÿ, ÿ de nostre oficí, que usam diem, ÿ manam â quelsevol de ditas parts, ÿ â qualsevols homes de dits castells de St.Vicens, ÿ de Mataró, ÿ â qualsevols altres personas de qualsevol estat, ÿ condició que sien sots pena del cos, ÿ haver no gosian en algun modo, ô causa arrencar mourer, ô altrament de lloch, en lloch, trasmudan ô arrencan ô mourer, ô trasmudar, fer ô permetrer ô consentir ditas estacas per nosaltres posadas, ô fahedoras, ô per tallar los arbres en lloch designadas, ÿ altres llochs, ô señals fets per la divisió de dits termes ÿ també sots la mateixa pena, que ningu de sa propria autoritat gose designar altrament la divisió de dits termes. Promulgada fou esta sentencia per dits noble Beranguer de Apilia, ÿ venerable Pere Terreni ÿ Jaume de Vallseca jutges, ÿ comissaris Reals sobre dits, ÿ per dit venerable Pere Terreni de voluntat de dits sos conjuges, ÿ part preditas llegida, ÿ en escrits lo dia predit de dÿjous, ÿ ora de tercia el mateix sobreproxim intitulat que fou als disset dias de febrer any predit de la nativitat del señor mil trescents sexanta dos en la plassa de la vila de Mataró predita presents dits venerable Pere de Bosch de una part, ÿ dits venerables Guillem Morey, ÿ Ramon de Tous en los predits noms de altres ÿ presents també per testimonis lo Benerable Bernat de Gravelosa i Pare de Coll Porter del offici de la procuració generál de Cathaluña, Bernat Agell Prebere Benefficiat en la Iglesia de Mataró Francesch de Mata Notari ÿ Diego de Moráns commorant ab dit noble Berenguer de Ape, ÿ Jo Guillem Oliver escrivent jurat del Notari devall escrit de las quals cosas cadauna de ditas parts ha demanat esserla fet publich acte = Sen ÿ al de mi Guillem (Morey) Oliver escrivent jurát predit lo qual de manament del dit, ÿ inscrit Notari â la prelació de esta sentencia junt ab los testimonis sobre dits he entrevingut. Yo Pere Torreni Dr. en lleÿs predit lo qual junt ab dits noble Berenguér de Apilia, ÿ del venerable Jaume de Vallseca la predita sentencia === assi de propria ma me subscrich Jo Jaume de Vallseca lisenciat en Lleÿs lo qual junt ab lo Noble, ÿ venerables mos coyutges sobredits === me escrich= Sen ÿ al de Francesch Lavernosa per authoritat Real Notari publich de Barcelona ÿ també per tota la terra ÿ señoria del Ilm. Señor Reÿ de Aragó lo qual estas cosas he fet escriurer, ÿ he clos f.

RODALIA DE LA PARRÒQUIA I TERME DE LA CIUTAT DE MATARÓ AMB LA PARRÒQUIA DE SANT JULIÀ D'ARGENTONA.

M.A.S.M.
Arxiu del Rector
Plec nº 32 - Fol. nº26

Manuscrit del segle XVIII (Projecte fet el 8 de maig del 1764)

Rodalia de la Parroquia, ÿ terme de la Ciutat de Mataró, abla Parroquia de St. Juliá de Argentona, Comensant des del Mar, á fins un Moÿó Vell, que divideix ab tres caras Mataró, Argentona, ÿ Dosríus, com en son lloch se mencionará comensant á 3 Maig 1764.

1/ <u>MOYÓ VELL, situat al mitg de la sínia de Dn.Francisco de Salla, dita la Sínia del terme.</u>

Dn. Francisco de Salla de la Ciutat de Mataró, te una pessa de terra de Sínia ab sa casa, dita la Sínia del terme, la qual afronta à Solixent ablos Sr. Gaspar Portell Burgés, á Mitg día ablo Mar, à Ponen ablo Dr. Lentisclar, ÿ Daviu, ÿ à Tremuntana ablo Camí Real que va de la Ciutat de Mataró à Barcelona. La sobredita Sínia paga la mitat delme à Mataró.

2/ <u>MOYÓ VELL, situat en la vora del Camí Real, qui va de la Ciutat de Mataró á Barcelona, lo qual es sobre lo Camp del Sr. Joan Pongem de la Ciutat de Barcelona ÿ en la vora de un Marge de dít Pongem.</u>

Lo Sr. Joan Pongem Negociant te una pessa de terra Camp, qual afronta á Solixent abla Sra. María Theresa Arnau, ÿ Cabanÿes, á Mitg día part ablo Camí Real, que va de la Ciutat de Mataró á Barcelona, ÿ part ablos Hereus de Francesch Colomer Convent del Carmen de Barcelona, á Ponent ablo Camí, ÿ torrent, que baxa del Molí de Vent a la Bordeta de Argentona ÿ á Tremuntana part ab Dª Josepha Senromà, ÿ de Anglada, ÿ part abla Sra. Pobilla Matas, ÿ Llauder. La sobredita pessa de terra paga delme á Mataró en quant á 1/5 Cortans de sembrada.

La Sra. María Theresa Arnau, ÿ Cabanÿes de Mataró te una pessa de terra de Vinÿa, que afronta á Solixent abla Pobilla Matas, ÿ Llauder, á Mitgdia part ablo Dr. Joseph Anton Llauder de la torra, ÿ part ab dita Sra. Arnau ÿ Cabanÿes, que es camp, á Ponent ab dita Pobilla Llauder, ÿ Matas, ÿ á Tremontana abla Pobilla Reymer de la Riera La sobredita pessa de terra a pagatot lo delme á Mataró.

3/ <u>MOYÓ VELL, mitg escapsat que está situat en la vora del Camí Real que va de Mataró á Vilassar, qual está arrimat en la Partió de las Vinÿas de la Sra. Pobilla Reÿmir, ÿ Sr. Gaspar Portell Burgés</u>.

La Sra. Pobilla Reÿmir de la Riera de Mataró te una pessa de terra part vinÿa, ÿ part camp, qual afronta á Solixent ablo Sr. Gaspar Portell Burgés, á Mitgdia abla Sra. Arnau, ÿ Cabanÿes, á Ponent part ab lo Sr. Rafel Smandia Negociant, ÿ part ab dit Sr. Portell Burgés, ÿ á Tremuntana ablo Camí Real, que va de Mataró, á Vilassar. La sobredita pessa de terra paga delme á Mataró en quant á 4 quarteras, ÿ quatre cortans.

CASA DE CAMP del Sr.Felip Smandía Ciutada honrat de Barcelona, ab sa horta, ó sínia, ÿ safareig, que toca la sobredita casa es del terme, ÿ Parròquia de Mataró.

Lo Sr. Felip Smandia ciutadá honrat de Barcelona te una sínia, que afronta á Solixent ab dit Smandía mediant lo camí, que va á dita casa de camp, á Migdia ablo Camí Real que va de Mataró á Vilassar, á Ponent ablo Sr. Esteve Matas Mercader de Barcelona mediant un torrent, ÿ á Tremuntana ab una vinÿa de dit Smandía mediant lo Camí Real que va de Mataró á Argentona. La sobredita sínia paga á Mataró en quant á 2 quarteras.

Llorens Rimbau Bracer del Massabá, Parcer dels Hereus del Dr. en Medicina Geronim Osset, te una pessa de terra vinÿa, que afronta á Solixent ablo torrent de la torra del Molí de vent, á Mitgdia ablo Camí Real que va de Mataró á Argentona á Ponent ablo Rnt. Joseph Catalá, ÿ Mas Pbre. ÿ á Tremuntana abla torra del molí de vent. La sobredita pessa de terra paga delme á Argentona en quant á 3 cortans de sembradura.

LA TORRA DEL MOLÍ DE VENT, esta torra es tota del terme de la Ciutat de Mataró.

4/ <u>MOYÓ VELL, apartat de dita torra un poch envers Sardanÿola, situat en una vinÿa del Rnt. Joseph Catalá, ÿ Mas Pbre</u>.

Lo Rnt. Joseph Catalá, ÿ Mas Pbre., ÿ Resident de la Iglesia Parroquial de Mataró te una pessa de terra de vinÿa, que afronta à Solixent ablos Hereus de Salvador Ríera de Mataró, á Mitgdia abla torra del molí de vent, á Ponent ablo restant de dit Rnt. Catalá Pbre. ÿ á Tremuntana ab Joan Mandri Negociant de Mataró. La sobredita pessa de terra paga delme á Mataró en quant á mitg quartá de sembradura.

Projecte per als 8 maig de 1764. 21

Rodalia de la Parroquia, y terme

de la Ciutat de Mataró, ab la Parq.a de S.t Julià de Argentona, Comensant des del Mar, à fins un Mojó Vell, que divideix ab tres Casas Mataró, Argentona, y Dosrius, Comensant Lloch se mencionarà. Comensant à 3 Maig 1764.

1 Mojó Vell, situat al mitg de Sinia de D.n Fran.co de Dalla, dins la D.n del terme.

Casa de Camp dels D.r Feliu Mandrià Ciutadà honrat de Barna, a ps sa heretat ô Sinia, y Safareig, que tota la sobredita Casa es del terme, y Parq. de Mataró.

La Torre del molí de vent: Esta torre es tota del terme de la Ciutat de Mataró.

1 Mojó Nou, situat en una peça de terra de pins de la D.ra Maria Theresa Arnau, y Cabanyes, que no va linea recta del Mojó 4 Vell situat en la peça del R.t Català Pbre.

1 Fragments del document
"Rodalia de la Parròquia i terme de la Ciutat de Mataró". 1764

M.A.S.M. - Arxiu del Rector
Plec núm. 32 - Foli núm. 26

Joan Mandri Negociant de Mataró te una pessa de terra de vinÿa, qual afronta á Solixent abla Sra. Josepha Palau del Carrer den Palau, á Mitgdia ablo Rnt. Joseph Catalá, ÿ Mas Pbre. á Ponent ablo Sr. Gaspar Portell Burgés, ÿ a Tremuntana part a la dita Sra. Palau del Carrer den Palau, ÿ part ablo Sr. Gaspar Portell Burgés. La sobredita pessa de terra paga delme á Mataró en quant á mitg quartá de sembradura.

Lo Sr. Gaspar Portell Burgés te una pessa de terra de vinÿa, que afronta á Solixent abla Sra. Josepha Palau del Carrer den Palau á Mitgdia ab Joan Mandri Negociant de Mataró á Ponent ablo Rnt. Joseph Catalá, ÿ Mas Pbre. ÿ a Tremuntana part ab dit Rnt. Catalá Pbre. ÿ part ab dita Sra. Palau del Carrer den Palau. La sobredita pessa de terra paga delme á Mataró en quant á mitg quartá de sembradura.

Lo Rnt. Joseph Catalá, ÿ Mas Pbre. te altre pessa de terra vinÿa, qual afronta á Solixent abla Sra. Josepha Palau del Carrer den Palau, á Mitgdia ablo Sr. Gaspar Portell Burgés, á Ponent abla Sra. María Theresa Arnau ÿ Cabanÿes, ÿ á Tremuntana part ab ditas Sra. Arnau ÿ Cabanÿes ÿ part ab dita Sra. Palau del Carrer den Palau. La sobredita pessa de terra paga delme á Mataró en quant á mitg quartá de sembradura.

1/ MOYÓ NOU, situat en una pessa de terra de pins de la Sra. Maria Theresa Arnau, ÿ Cabanÿes, que ve línea recta del moÿó 4 vell situat en la pessa del Rnt. Catalá Pbre.

La Sra. María Theresa Arnau, ÿ Cabanÿes te una pessa de terra herma de pins, que afronta á Solixent abla Sra. Josepha Palau del Carrer den Palau, á Mitgdia ablo Rnt. Joseph Catalá, ÿ Mas Pbre., á Ponent ab Felix Abril fidehuer de la Riera, ÿ á Tremuntana part ab dit Abril fidehuer, ÿ part abla Sra. Palau del Carrer den Palau. La sobredita pessa de terra pagaría á Mataró en la estació present si suplantas en quant a dos quartans de sembradura.

5/ <u>MOYÓ VELL, que no existeix, qual estava situat sobre unas rocas de la pessa de terra de vinÿa de Felix Abril fidehuer de la Riera de Mataró, á 11 passas de distancia de la part de Argentona del sobredit moÿó nou 1/ de la pessa de pins de la Sra. María Theresa</u> Arnau ÿ Cabanÿes.

Felix Abril fidehuer de la Riera de Mataró te una pessa de terra de vinÿa que afronta á Solixent abla Sra. Josepha Palau del Carrer den Palau, á Mitgdia abla Sra. María Theresa Arnau, ÿ Cabanÿes, á Ponent ab Francesch Pol Bracer de Mataró, ÿ á Tremuntana part ab dit Pol, ÿ part ab Salvador Matas Botiguer de Mataró. La sobredita pessa de terra paga delme á Mataró en quant á un quartá de sembradura.

Francesch Pol Bracer de Mataró te una pessa de terra
vinÿa, que afronta á Solixent ab Salvador Matas Boti
guer de Mataró á Mitgdia ab Felix Abril Fidehuer, á
Ponent ab Jaume Riera Bracer de Mataró, ÿ á Tremunta
na ab dit Riera, ÿ part ab Salvador Matas Botiguer.
La sobredita pessa de terra paga delme á Mataró en
quant á un quertá de sembradura.

Jaume Riera Bracer de Mataró te una pessa de terra
vinÿa, que afronta á Solixent ab Salvador Matas Boti
guer á Mitgdia ab Francesch Pol Bracer, a Ponent ab
los hereus ÿ successors de Dorothea Guitart, ÿ á Tre
muntana part ab dits Hereus de dita Dorothea Guitart
ÿ part ab Salvador Matas Botiguer. La sobradita pessa
de terra paga delme á Mataró en quant á dos cortans
de sembradura.

Los Hereus, ÿ successors de Dorothea Guitart de Mata
ró tenen una pessa de terra vinÿa, la qual afronta á
Solixent ab Salvador Matas Botiguer, á Mitgdia ab
Jaume Riera Bracer á Ponent ab Joseph Guanÿabens A-
droguer, ÿ á Tremuntana part ab dit Guanÿabens, ÿ
part ab dit Matas Botiguer. La sobredita pessa de ter
ra paga delme á Mataró en quant á un cortá ÿ mitg de
sembradura.

2/ MOYÓ NOU, situat en una pessa de terra de vinÿa de
Joseph Guanÿabens Adroguer de Mataró.

Joseph Guanÿabens Adroguer de Mataró te una pessa de
terra de vinÿa, ÿ bosc lo moÿó sobredit esta situat
sobre vinÿa, la qual confronta á Solixent part ab
Salvador Matas Botiguer, ÿ part ablo Rnt. Francesch
de Fornés Pbre., á Mitgdia ablos Hereus successors
de Dorothea Guitart, á Ponent ab Dª María de Sardá,
ÿ Jofre, ÿ á Tremuntana part ab dit Rnt. Francesch
de Fornés Pbre., ÿ part ab dita de Sardá, ÿ Jofre.
La sobredita pessa de terra paga delme á Mataró en
quant á vinÿa 5 cortans de sembradura ÿ de bosch 2
cortans.

Dª María de Cerdá, Y Jofre te una pessa de terra que
á parts posscheix Joseph Iglessias del Carrer den Mo
las vinÿa, que afronta á Solixent ablo Rnt. Francis-
co de Fornés Pbre. á Mitgdia ab Joseph Guanÿabens A-
droguer, á Ponent ablos Hereus, ÿ successors de A...
Galup Comerciant de Barcelona, que á parts possheix
Joseph Casabó Bracer del Carrer de St. Sedurní, ÿ á
Tremuntana part ablo Dit Rnt. Francisco de Fornés
Pbre., ÿ part ab Lluarí Viladesau Mestre de Casas
del carrer de Argentona. La sobredita pessa de terra
paga delme á Mataró en quant á 4 cortans de vinÿa.

Los Hereus, ÿ successors de A......Galup Comerciant
de Barcelona tenen una pessa de terra que á parts
posseheix Joseph Casabó Bracer del Carrer de St. Se
durní vinÿa, que afronta á Solixent ab Lluari Vilade
sau Mestre de Casas part, ÿ part ablo Rnt.Francisco

de Fornés Pbre., á Mitgdia ab Dª María de Cerdá, ÿ Jofre, á Ponent ab Francisco Torner Negociant de Mataró, ÿ á Tremuntana ab dit Lluari Viladesau. La sobredita pessa de terra paga delme á Mataró en quant á 5 cortans de sembradura.

Francisco Torner Negociant de Mataró te una pessa de terra vinÿa, la qual afronta á Solixent ablo Pobill Senromá de Mataró, que á parts posseheix Joan Anglada Bracer del Carrer de St.Sedurní, á Mitgdia ablos Hereus, ÿ successors de Galup Comerciant de Barcelona, á Ponent ab Dn. Miquel Boix, ÿ a Tremuntana ab dit D. Miquel Boix, ÿ part ablo Pobill Senromá, que á parts posseheix Joan Anglada Bracer del carrer de St.Sedurní. La sobredita pessa de terra paga delme á Mataró en quant á 10 cortans de sembradura.

CASA DE DN. MIQUEL Boix Coronel de la tropa liguera, la qual casa es del terme de Mataró, ÿ está situada ab un toronet de una pessa de vinÿa de dit Dn. Miquel Boix.

Dn. Miquel Boix Coronel de un regiment de tropa liguera te una pessa de terra vinÿa ab sa casa, la qual confronta á Solixent ablo torrent que va a la llantia, á mitgdia part ablo Pobill Senromá, que á parts posseheix Joan Anglada Bracer del Carrer de St.Sedurní, ÿ part ab Francisco Torner Negociant de Mataró, á Ponent part ab Magí Ros Veler del Carrer den Palau, ÿ part ablo Sr. Joseph Cantallops, ÿ Pellisser Familiar del St.Offici ÿ part ablo Rnt. Joseph Catalá, ÿ Mas Pbre. mediant un camí que va de Mataró á Argentona, ÿ a Tremuntana part ab dit Rnt Catalá Pbre. ÿ part ablos Hereus de Francesch Colomer del Carrer de Barcelona, mediant lo camí que puja a la llantia. La sobredita pessa de terra paga delme á Mataró en quant a quarteras de sembradura.

3/ MOYÓ NOU, que esta situat dins uns pinatellons de una pessa de terra del Rnt. Joseph Catalá, ÿ Mas Pbre. que es antes de arribar a la creu de Sardanyola, ÿ no ve línea recta ab dita creu.

Lo Rnt. Joseph Catalá, ÿ Mas Pbre. te una pessa de terra de vinÿa, ÿ pinetallons, que afronta á Solixent ab Dn. Miquel Boix á Mitgdia ab dit Boix mediant lo cami que va de Mataró á Argentona, á Ponent ablo Sr. Joseph Cantallops, ÿ Pellisser familiar del St.Offici, ÿ á Tremuntana ablo Sr. Joan Antoni Andreu Regidor Perpetu de Mataró. La sobredita pessa de terra paga delme á Mataró en quant á 3 quarteras de sembradura.

Lo Sr. Joseph Cantallops, ÿ Pellisser Familiar del St.Offici de Mataró te una pessa de terra de vinÿa ÿ pinetallons, que confronta á Solixent part ab

Barthomeu Pí Candaler de Cera del Carrer de Barcelona, que á parts posseheix Anton Roca Bracer del Carrer de Argentona, part ablo Sr. Joan Antoni Andreu Regidor, ÿ part ablo Rnt. Joseph Catalá, ÿ Mas Pbre. á Mitgdia ab Dn. Miquel Boix mediant lo camí, que va de Mataró a Argentona, á ponent ablo Dr. Joseph Lentisclá, ÿ Daviu, ÿ á Tremuntana ablo Dr. Salvador Reniu, ÿ Padró. La sobredita pessa de terra paga delme á Mataró en quant una quertera de sembradura.

6/ MOYÓ VELL, Y CREU DE Sardanyola que tota dita creu es del terme de Mataró, ÿ una passa mes envers á Argentona es de Mataró, los quals moÿó ÿ creu estan situats en terra del Sr. Joseph Cantallops ÿ Pallisser familiar del St.Offici en Mataró.

Dia 4 Maig 1.764

Lo Dr. Salvador Reniu ÿ Padró te una pessa de terra Bosch, que afronta á Solixent part ablo Sr. Joseph Matheu ÿ Corbera Regidor perpetuo de Mataró mediant lo camí de la Llàntia, á migdia part ab Barthomeu Pí candaler de cera del Carrer de Barcelona, part ab lo Sr. Joseph Cantallops, ÿ Pellisser, part ab Reniu ÿ Padró lo Dr. Joseph Lentisclar ÿ Daviu ÿ part ab na Barceló del Carrer Nou que á parts posseheix Barthomeu Albi dit Tallerí Bracer del Massa vá, á Ponent part ab Barthomeu Ramon Boter de Mata ró, part ab Dn. Agustí de Coronado, ÿ part ablo torrent de Bera, á Tremuntana part abla Pobilla Llauder, ÿ Fornés de Barcelona, part abla Sra. María Theresa Arnau ÿ Cabanÿes, que la posseheix á parts Narcís Boada Mestre de Casas del Carrer de St.Sedurní, ÿ part ablo Sr. Rafel Smandía Negociant mediant lo camí de la Llàntia. La sobredita pessa de terra tota paga delme á Mataró, ÿ es molt gran.

Na Barceló del Carrer Nou te una pessa de terra vinÿa, que á parts posseheix Barthomeu Albí Bracer dit Tallerí del Massavá que afronta á Solixent ablo Dr. Lentisclar ÿ Davíu, á Mitgdia abla Viuda Palau ÿ Jofre de la Riera, á Ponent part ablos Hereus de Francesch Ribas alias Ribot de Argentona ÿ part ablo Rnt. Pau Matas ÿ Gosanÿes Pbre. ÿ a Tremuntana part ab Dª Josepha Senromá ÿ de Anglada Vª, ÿ part ablo Dr. Salvador Reniu ÿ Padró. La sobredita pessa de terra paga delme á Mataró en quant á 4 cortans de sembradura.

4/ MOYÓ NOU, situat a la punta de la pessa de Dª Josepha Senromá ÿ de Anglada, que ve línea recta abla creu de Sardenÿola, ÿ Roca de la pessa de Dn. Agustí de Coronado.

5/ MOYÓ NOU, Y CASETA, situats en la pessa de Dn.Agustí de Coronado, que no venen á línea de la creu de Sardanÿola, del 4 Moÿó nou sobredit, ni de la Roca, que abaix se pintará, ni del Moÿó de casa Cruanÿes.

UNA ROCA, situada en la pessa de Dn. Agustí de Coronado part dellá de la sobredita caseta de Coronado, que ve línea recta abla creu de Sardenÿola, ab lo moÿó 4 nou sobredit, ÿ ablo moÿó de casa Cruañes.

Dn. Agustí de Coronado te una pessa de terra Bosch ÿ vinÿa que afronta á Solixent abla Sra.Dª Josepha Senromá ÿ de Anglada, á Mitgdia ab Ramon Boter de Mataró á Ponent ablo Camí Real que va de Mataró á Casen Cruanÿes de Argentona, ÿ á Tremuntana part ab Carlos Xuriguer hortolá de Mataró, ÿ part ablo Dr. Salvador Reniu, ÿ padró. La sobredita pessa de terra paga delme á Mataró en quant á una quertera de sembradura.

6/ MOYÓ NOU, situat en una pessa de terra vinÿa del Sr. Francisco Dorda, ÿ Casamitjana Valer del Carrernou, que no ve línea recta abla creu de Sardenÿola, moÿó 4 nou, Roca de Coronado, ÿ Moÿó de Cruanÿes.

Lo Sr. Francisco Dorda, ÿ Casamitjana Valer del Carrer Nou te una pessa de terra Vinÿa en lo mitg dels dos torrents de Bera, ÿ St.Jaume, que afronta á Solixent ablo torrent de Bera, á Mitgdia ablos dos torrents sobredits, ÿ carratera del Veÿnat de Tereÿá á Ponent ab lo torrent de St.Jaume, ÿ carratera dita ÿ á tremuntana part ab Barthomeu Ramon Boter de Mataró, que posseheix Bruno Parot Mestre de Casas, part ab Catharina Roca, ÿ part ab Ignasi Boet de la Torra que á parts posseheix Joan Pau Urpiá Bracer de Mataró. La sobredita pessa de terra paga tot lo delme á Mataró. Lo sobredit Moÿó 6 per venir línea recta havia de estar plantat al capdevall de la sobredita pessa de terra.

7/ MOYÓ NOU, situat en la pessa de terra vinÿa dels Hereus, ÿ successors de Diego Mauri Hortolá de Mataró, ÿ vuÿ los Rnts. Rector ÿ Zeladors de la Parroquial Iglesia de Mataró, est moÿó no ve línea recta abla Roca de Dn. Agustí de Coronado, ni de la Creu de Sardenÿola, que houria de estar al capdevall de la vinÿa de Diego Mauri un poch apartat de la tanca.

Los Hereus ÿ successors de Diego Mauri hortolá de Mataró, ÿ vuÿ los Rnts. Rector ÿ Zeladors de la Parroquial Iglesia de Mataró tenen una pessa de terra vinÿa, que confronta à Solixent ablo torrent de St. Jaume á Mitgdia ab Francisco Vinÿals Adroguer de Argentona, que posseheix á parts Pere Planxart Bracer de Mataró, á Ponent ab Dª María de Cerdá, ÿ Jofre,

com à possehir lo Mas Cruanÿas, ÿ à Tremuntana ab dita de Cerdá, ÿ Jofre, que a parts possehoix dit Pere Planxart mediant la carratera de casa Torner de Teraÿá. La sobredita pessa de terra paga delme á Mataró enquant à 4 cortans de sembradura.

Dª Maria de Cerdá, ÿ Jofre com a possehint lo Mas Cruanÿes te una pessa de terra vinÿa, que a parts possehoix Pere Planxart treballador de Mataró que afronta á Solixent ablos Hereus ÿ successors de Diego Mauri part, ÿ part ab Pujol de la Font de Argentona, á Mitgdia ablo Camí que va de Mataró à Casa Cruanÿes á Ponent ab Francesca Planxart Viuda en Mataró habitant, ÿ á Tremuntana ab dit Pujol de la Font de Argentona. La sobredita pessa de terra paga delme a Mataró en quant á 2 quarteras de sembradura.

8/ MOYÓ NOU, est moÿó es situat en la vinÿa del Dr. Esteve Font Notari Publich de Mataró, qual moÿó per estar en línea recta de la roca de Coronado, ÿ de la creu de Sardanÿola hauría de estar al capdevall de la vinÿa de dit Font, ÿ a la vora de la tanca de la vinÿa de Saborit Moliner de Argentona, que per temps passat hi havia una creu de fusta alta que feia la divisió de terme, al costat de una olivera, que vuÿ existeix dita olivera en la pessa de dit Saborit.

Lo Dr. Esteve Font Notari Publich de Mataró te una pessa de terra vinÿa que confronta á Solixent ab Dª María de Cerdá, ÿ Jofre com a possehint lo Mas Cruanÿes, à Mitgdia ablo Camí que va de Mataró à Casa Cruanÿes à Ponent ab Francesca Planxart Viuda, ÿ a Tremuntana ablo Mas Torner de Teraÿá que tenen, ÿ possehoixen à parts los Hereus de Miquel Oliver de Mataró. La sobredita pessa de terra paga delme à Mataró en quant à una quartera ÿ mitja de sembradura.

Francesca Planxart Viuda habitant en Mataró, que paga parts à Dª María de Cerdá, ÿ Jofre per rahó del Mas Cruanÿes te una pessa de terra vinÿa, que afronta à Solixent a lo Dr. Esteve Font Notari à Mitgdia ab Camí Real que va de Mataró à Casa Cruanÿes, à Ponent abla horta de Dª. María de Cerdá ÿ Jofre, com á possehint lo Mas Cruanÿes, ÿ à Tremuntana abla carratera que va de Mataró a Casa en Torner de Teraÿá. La sobredita pessa de terra paga delme à Mataró en quant a una quartera de sembradura, quant hauria de pagar delme à Mataró de tota la sobredita pessa de terra fins lo Camí Real de Casa Cruanÿes.

CASA CRUANYES 9/ MOYÓ nou que está acentat ÿ arrimat en una paret de detras de la casa de Cruanÿes, qual moÿó devía estar situat entremitg de la capella que hi havia de St.Cugat ÿ uns lladoners molt grossos. La creu de pedra que vuÿ hi ha devant la casa de

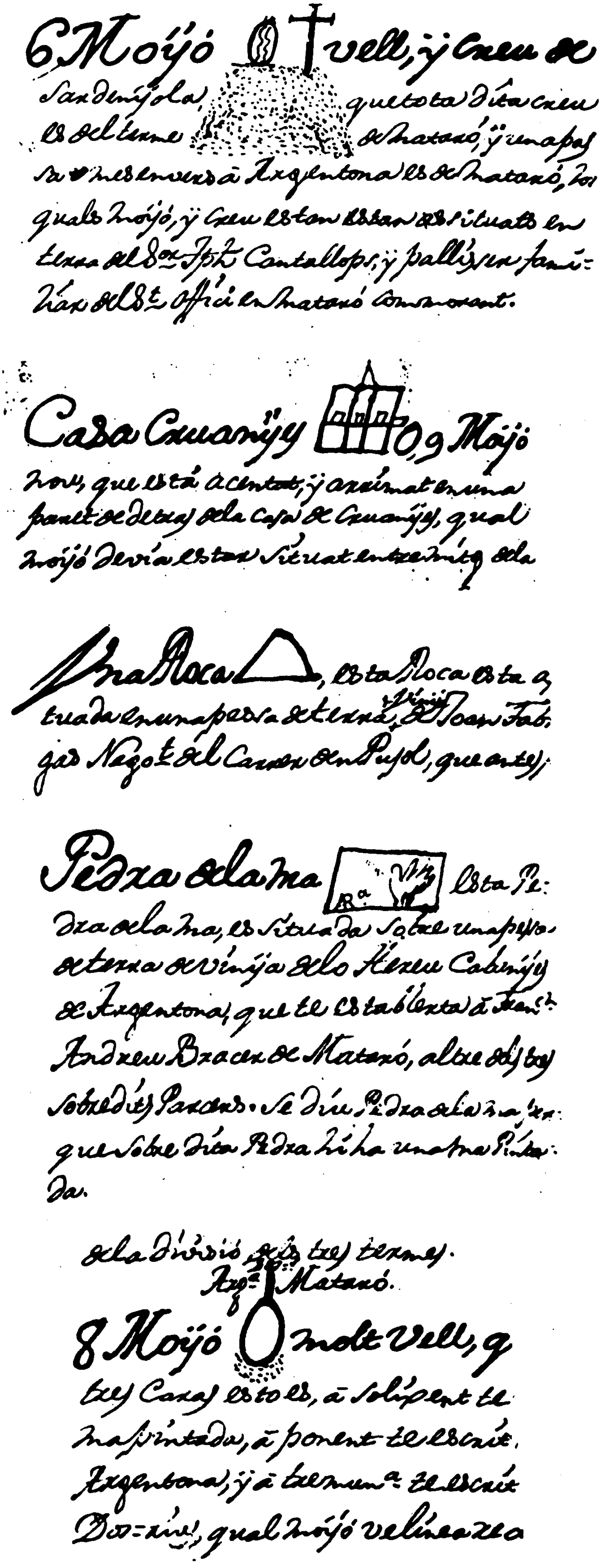

6 Moÿó vell, ÿ Creu de Sandenÿola, que tota dita Creu es del terme de Mataró, ÿ una pas-sa [illegible] envers à Argentona es de Mataró, los quals Moÿó, ÿ Creu estan [illegible] situats en terra del Dr. Jph. Cantallops, ÿ pallisser fami-liar del St. Offici en Mataró comorant.

Casa Cruanÿs 9 Moÿó nou, que està acentat, ÿ arrimat en una paret de terra de la Casa de Cruanÿs, qual moÿó devia estar situat entremitg de la

Una Roca, esta Roca esta si-tuada en una pessa de terra, vinya, de Joan Fab-gas Negot. del Carrer den Pujol, que antes

Pedra de la Ma esta Pe-dra de la Ma, es situada sobre una pessa de terra de vinya de lo Hereu Cabanÿs de Argentona, que te establerta à Fran.co Andreu Bracer de Mataró, altre dels sobredits Parcers. Se diu Pedra de la Ma, per que sobre dita Pedra hi ha una Ma pinta-da.

de la divisió de los tres termes. Argª Mataró.

8 Moÿó molt vell, q tres Caras esto es, à solixent te Ma pintada, à ponent te escrit Argentona, ÿ à tremuntª te escrit Dos-rius, qual moÿó [illegible]

2 Fragments del document "Rodalia de la Parròquia i terme de la Ciutat de Mataró". 1764

M.A.S.M. - Arxiu del Rector
Plec núm. 32 - Foli núm. 26

Cruanÿes estava situada en la Capella dita de St.Cugat demolida. Lo celler de dita casa de Cruanÿes, que es mes de un cos de casas, que encara vuÿ existeixen los Archs, era tot de Mataró, que de aquí se seguí la questió del nort entre los Reverents Rectors de Mataró ÿ de Argentona, com tot se justificará.

Dª María de Cerdá, ÿ Jofre de Mataró te, ÿ possebeix la Casa, Horta, ÿ terras ditas den Cruanÿes, que afron tan à Solixent ab dita de Cerdá, ÿ Jofre, que te dat a parts à Francesca Planxart Viuda habitant en Mataró, á Mitgdia abla Carretera que va de Mataró à Casa Cruanÿes, ÿ à Argentona, à Ponent ab dita de cerdà ÿ Jofre que à parts te establert à dita Planxart Viuda, ÿ à Tremuntana abla horta de Esteve Font Notari. La sobre dita horta paga delme à Mataró en quant à 2 quarteras de sembradura.

Dª María de Cerdá, ÿ Jofre de Mataró te una pessa de terra de vinÿa detras casa Cruanÿes, qual te establer ta à parts à Francesca Planxart Viuda, que afronta à Solixent abla Casa, ÿ hort de Casa Cruanÿes à Mitgdia part ab dita casa de Cruanÿes, ÿ part ablo Camí Real que va de la dita Casa de Cruanÿes à Argentona, à Ponent ablo Camí Real que va de dita Casa de Cruanÿes à Argentona part, ÿ part ablos Hereus ÿ successors de Mariano Salvador del Veÿnat de Tereÿà, ÿ a Tremuntana ab dits Hereus de Mariano Salvador de Tereÿá. La sobredita pessa de terra paga delme á Mataró en quant 1 quartera de sembradura.

10/ MOYÓ NOU, que esta assituat dins una vinÿa dels Hereus, ÿ successors de Mariano Salvador de Tereÿá, que hauria de estar mes envers la Riera de Argentona.

Los Hereus, ÿ successors de Mariano Salvador del Veÿnat de Tereÿá tenen una pessa de terra vinÿa, que afronta à Solixent ab María de Cerdá, ÿ Jofre, que te establerta a Francesca Planxart Viuda, á Mitgdia ablo Camí Real que va de Casa Cruanÿes à Argentona, à Ponent ablos Hereus de Francisco Saborit Moliner de Argentona, ÿ à Tremuntana ablo Mas Torner de Tereÿá. La sobredita pessa de terra paga delme á Mataró en quant á 3 quarteras de sembradura.

7/ MOYÓ VELL, acentat emunt de una pessa de terra vinÿa quen diuen lo turó den Saborit Moliner de Argentona, ve línea recta ablo Celler de la Casa de Cruanÿes, roca de Coronado, ÿ Moÿó de Sardenÿola.

Los Hereus, ÿ successors de Francisco Saborit Moliner de Argentona tenen una pessa de vinÿa, que afronta à Solixent ablos Hereus de Mariano Salvador de Tereÿá part, á Mitgdia ablo Camí Real que va de Casen Cruanÿes á Argentona, à Ponent abla Riera de Argentona, ÿ á Tremuntana ab una pessa del Mas Torner de Tereÿá,

quen dihuen la Billetriu. La sobredita pessa de terra paga delme á Mataró en quant á mitg quartá de sembradura.

11/MOYÓ NOU, est moÿó está situat dins una pessa de terra del Mas Torner de Tereÿá que se anomena la Bellatriu, que un tros de esta pessa la te establerta à Parts Josepha Estrany Viuda habitant en Mataró; est Moÿó no está en la linea del molló vell sobredit, que hauria de estar molt mes avall.

Los Hereus ÿ successors del Mas Torner de Tereÿá tenen son Mas, ÿ terras dit Torner de Tereÿá, qual afronta á Solixent ablos Hereus de Mariano Salvador de Tereÿá, á Mitgdia part abla Sra. Pebilla Llauder ÿ Fornés, part ablo Sr. Joseph Coll, ÿ Seguí Adroguer de Mataró, part ab Francisco Pujol, ÿ Riera del palmer Pages, part ab Joseph Pujol de la Font de Argentona, ÿ part ab Dª María de Cerdá, ÿ Jofre à Ponent ablos Hereus, ÿ successors de Mariano Salvador de Tereÿá, ÿ á Tremuntana part ab t. Mas de plassa de Argentona, ÿ part ab Theresa Quintana, ÿ tapias de Argentona. Lo sobredit Mas, ÿ terras paga delme a Mataró en quant á 50 quarteras de sembradura ÿ á Argentona un tros de pessa de 4 quarteras de sembradura; ÿ si lo moÿó se possava á línea recta, no pagaría à Argentona, sino en quant á 3 quarteras de sembradura.

12/MOYÓ NOU, situat al capdemunt de la vinÿa de Teresa Quintana, ÿ Tapias de Argentona, que la te establerta á parts á Pau Pibernat Bracer de Mataró qual moÿó es apartat de un moÿó vell, que era situat cent passas mes avall poch mes ó menos del sobredit moÿó nou en la restant part herma de pins de dita Tapias, ÿ Quintana.

Theresa Tapias, ÿ Quintana de Argentona te una pessa de terra vinÿa, que la te establerta á parts á Pau Pibernat Bracer de Mataró que afronta á Solixent ab lo Sr. Joseph Cantallops, ÿ Pellisser de Mataró, á Mitgdia ab lo Mas Torner de Tereÿá, á Ponent abla restant pessa de terra de dita Theresa Tapias, ÿ Quintana herma, ÿ part vinÿa, ÿ á Tremuntana ab Francesch Tarascó treballador de Argentona. La sobredita pessa de terra paga delme á Mataró en quant á 2 quarteras de sembradura.

Francesch Tarascó treballador de Argentona te una pessa de terra Vinÿa, que confronta a Solixent ab lo Sr. Joseph Cantallops, ÿ Pellisser de Mataró, á Mitgdia ab Theresa Quintana ÿ Tapias de Argentona, à Ponent ab dita Tapias ÿ Quintana mediant lo torrent den Bellatriu, ÿ á Tremuntana ablo dit torrent den Bellatriu. La sobredita pessa de terra paga delme á Mataró en quant á 4 cortans de sembradura ÿ antes pagava á Mataró esta dita pessa de terra.

Lo Sr. Joseph Cantallops, ÿ Pellisser de Mataró te una pessa de terra herma de pins que afronta à Solixent ab Dn. Fernando Baró y de sola, á Mitgdia ab Gaspar Muns Pescador de Mataró part ab lo Mas Torner de Tereÿá, ÿ part ab Theresa Tapias, ÿ Quintana Viuda de Argentona, á Ponent part ab dita Tapias, ÿ Quintana quela te establerta à Pau Pibernat Bracer de Mataró, ÿ part ab Francesch Tarascó de Argentona, ÿ a Tremuntana a lo torrent den Bellatriu, la sobredita pessa de terra paga delme.

13/MOYÓ NOU, situat al capdevall de la pessa de terra de Dn. Fernando Baró, ÿ de Solá, molt extreviat de la línea recta del moÿó vell del turó den Saborit Moliner de Argentona, qual moÿó es a la vora dels pins de la pessa del Sr. Joseph Cantallops, ÿ Pellisser.

Dn. Fernando Baró, ÿ de solá te una pessa de terra que se hermens situadas en lo torrent de Belletriu, o Font den Baró que afronta á Solixent ab un restant tros de terra de dit Baró, à Mitgdia ab dit Baró, à Ponent ab lo Sr. Joseph Cantallops, ÿ Pellisser, ÿ à Tremuntana ablo torrent den Belletriu. La sobredita pessa de terra paga tota delme á Mataró.

Dn. Fernando Baró, ÿ de Solá, te altre pessa de terra de vinÿa mallola anomenada los Caminals, qual te establerta à parts à Joseph, ÿ Salvador Planxart... Bracers de Mataró, que de sembradura te dita pessa de terra de 8 á 9 quarteras, afronta á Solixent ablo Sr. Joan Nadal, ÿ Clavell de Mataró part, ÿ part ablos Hereus de Vilardell de Cirera, á Mitgdia part ab dits Hereus de Viladell de Cirera, ÿ part ab Theresa Tapias ÿ Quintana Viuda de Argentona, part a Salvador Marques Pages de Valleix, que la establerta à parts à Miquel Vaguer Bracer de Mataró, ÿ part ablo Restant tros de terra de Dn. Fernando Baró, ÿ de Solá herm, mediant lo torrent, à Ponent part ablos Hereus de Francisco Saborit Moliner de Argentona ÿ part ab Joan Fabregas Negociant de Mataró que la te establerta á Salvador Martí Bracer de Mataró, ÿ à Miquel Ribas també Bracer de Mataró, ÿ à Tremuntana ab en Belletriu de Argentona. La sobredita pessa de terra paga tot lo delme, ÿ catastro à Mataró. En esta pessa de terra, entre altres está la questió del Iltre.Capítol, ÿ compta soltera.

UNA ROCA, esta Roca esta assituada en una pessa de terra vinÿa de Joan Fabregas Negociant del Carrer den Pujol que antes den Saborit de dit Carrer den Pujol, ÿ molt antes del Mas Belletriu de Argentona, ÿ dita Roca es tota dins la pessa de dit Fabregues a la partió de la pessa prop dita de Dn. Fernando Baró; ÿ se creu que dita Roca fa la divisió del terme de Mataró ab Argentona.

Lo Sr. Joan Nadal, ÿ Clavell Comerciant de Mataró te una pessa de terra vinÿa, que afronta á Solixent ab los Hereus de Vilardell de Cirera part, ÿ part ab lo Sr. Pere Llobet, ÿ Fábregas Corredor de Aurella de Mataró, com á possehint los bens de Fabregas, que la te establerta à parts à Ramon Patuel Bracer del Carrer de St. Sedurní, á Mitgdia ablos Hereus de dit Vilardell de Cirera, á Ponent ab Dn.Fernando Baró ÿ de Solá, que la te establerta als Germans Planxart ÿ à Tremuntana part ablo Mas Belletriu de Argentona, ÿ part ab Dª María de Cerdá, ÿ Jofre. La sobredita pessa de terra te de sembradura 10 quarteras, ÿ sols paga delme á Mataró en quant á 4 quarteras, quant deuria pagar á Mataró de tota.

14/MOYÓ NOU, est moÿó esta ajagut, ó caygut sobre una roca de un torrent situat dins la sobredita pessa de terra del Sr. Joan Nadal, ÿ Clavell, qual moÿó es estreviat moltíssim de la línea de la roca tras dita, ÿ del moÿó vell del turó den Saborit.

Día 5 Maig 1.764

15/MOYÓ NOU, acentat sobre la pessa de Dª María de Cerdá ÿ Jofre, qual moÿó dista moltíssim de la roca tras dita, ÿ del moÿó vell del turó den Saborit.

Dª María de Cerdá, ÿ Jofre te una pessa de terra de Vinÿa, ÿ bosch, que afronta á Solixent ab lo Sr. Joan Nadal, ÿ Clavell comerciant de Mataró, á Mitgdia ab Belletriu de Argentona, á ponent abla Pobilla Reÿmir a la Riera de Mataró, ÿ á Tremuntana part ablo Hereu Cabanÿes de Argentona, ÿ part abla Pobilla Reÿmir de Mataró. La sobredita pessa de terra paga part delme á Mataró, ÿ part á Argentona. Te tota dita pessa de terra 5 quarteras de sembradura.

La Pobilla Reÿmir de la Riera de Mataró te una pessa de terra en la partida nomenada la Font dels Reÿs, part vinÿa ÿ part bosch de sembradura 7 quarteras, qual te establerta á parts á Pons Puig, ÿ á Mariano Rossell treballadors de Mataró, tota la qual pessa de terra ha pagat sempre delme á Mataró.

16/ MOYÓ NOU, situat a la part de la pessa de Dª Maria de Cerdá, ÿ Jofre sobredita, ÿ de dita Pubilla Reÿmir, qual moÿó está moltíssim estreviat de la línea recta de la roca del coll de Puigpedrós, dita roca sobre té una ma pintada.

Afronta la sobredita pessa de terra de la Pobilla Reÿmir de la Riera, á Solixent ab lo Magnifich Bruno Massot, ÿ Jofre ciutadá honrat de Barcelona que la te establerta á parts á Joan Filbá Bracer de Mataró á Mitgdia part ablo Sr. Joan Nadal Clavell, ÿ part ab

Maria de Cerdá, ÿ Jofre, á Ponent ablo Hereu Cabanÿes de Argentona, ÿ á Tremuntana ablos Hereus de Vilardell de Cirera.

Los Hereus de Vilardell de Cirera tenen una pessa de terra Bosch situada en la partida dita de la Font dels Reÿs de sembradura 6 quarteras, afronta á Solixent ab Mus Dori Pages de Cirera, á Mitgdia part ablos Hereus de Viladell de Cirera, part ab Francisco Pujol, ÿ Riera del palmer Pages de Mataró, part ab dits Hereus de Vilardell de Cirera, ÿ part abla Pobilla Reÿmir de la Riera de Mataró, á Ponent ablo Hereu Cabanÿes de Argentona, ÿ à tremuntana ab Mus Dori Pages de Cirera. La sobredita pessa de terra es tota del terme de Mataró.

Mus Dori Pages del Veÿnat de Cirera anomenada la partida del Malpas den Dori de unas 15 quarteras de sembradura de vinÿa, qual te establerta à 8 Parcers afronta à Solixent ab dit Dori anomenat lo turó den Font, mediant lo Camí que va de Mataró à Canÿamas, á Mitgdia ablos Hereus de Vilardell de Cirera, à Ponent ablo Hereu Cabanÿes de Argentona, ÿ à Tremuntana part ab dit Hereu Cabanÿes de Argentona, part ab lo Rnt. Joan Codina, ÿ Seguí Pbre., ÿ part ab lo Sr. Joseph Coll, ÿ Seguí Adroguer de Mataró. La sobredita pessa de terra sempre la pagat lo delme, ÿ catastro á Mataró.

17/ MOYÓ NOU, situat dins una pineda del Hereu Cabanÿes de Argentona en la partida de terra anomenada lo Mal pas den Dori de Cirera, qual moÿó es moltíssim estreviat de la Pedra de la Ma del Coll de Puigpedrós, ÿ no ve línea recta ab dita Pedra de la Ma.

Lo Sr. Jaume Carbonell, ÿ Serra Adroguer, ÿ Candeler de cera de Mataró te una pessa de terra part vinÿa, ÿ part bosch situada en la partida dita la Creu den Serra de sembradura 24 quarteras qual te establerta á parts á Francesch Roca Bracer de Mataró dit Marais confronta á Solixent ablo Dr. Joseph Simon, ÿ Riera Notari Publich de Mataró mediant lo Camí que va de Mataró á Dos=rius, ÿ Canÿamas, á Mitgdia ablo Hereu Cabanÿes de Argentona que te establert á Joseph Andreu, ÿ á Joseph Illa Bracers de Mataró, ÿ á Tremuntana los Hereus de Vilardell de Cirera part ab Narcís Nogueras de Manÿans Pagès de Dos=rius. La sobredita pessa de terra paga tot lo delme, ÿ catastro á Mataró per lo Reÿ nte. Sr.

18/ MOYÓ NOU situat dins la pessa de terra vinÿa del Hereu Cabanÿes de Argentona que te establerta á parts á Andreu, Francesch Andreu, ÿ Jaume Illa Bracers de Mataró en lo capdamunt de la de Jaume Illa dit pardal, ÿ dit moÿó moltíssim estreviat de la línea recta de la Pedra de la Ma.

PEDRA DE LA MA, esta Pedra de la Ma, es situada sobre una pessa de terra de vinÿa de lo Hereu Cabanÿes de Argentona, que te establerta á Francesch Andreu Bracer de Mataró, altre dels tres sobredits Parcers. Se diu Pedra de la Ma per que sobre dita Pedra hi ha una ma pintada.

Lo Hereu Cabanÿes de Argentona te una pessa de terra de vinÿa establerta à parts á Joseph Andreu, Francesch Andreu, ÿ Jaume Illa dit Pardal Bracers de Mataró, que pagan lo delme á Argentona ÿ deusen pagar à Mataró, que afronta à Solixent ablos Hereus de Vilardell de Cirera part, part ablo Sr. Jaume Carbonell, ÿ Serra Adroguer ÿ Candaler de Cera de Mataró que te establert á parts á Francesch Roca Bracer, ÿ part ab dit Hereu Cabanÿes de Argentona, á Ponent ab dit Cabanÿes, ÿ à Tremuntana part ab Pere Ibora, part ab Jaume dit Canÿameras, ÿ part ab la Pobilla Reÿmir de Mataró.

19/ MOYÓ NOU, situat en lo mateix turó de Puigpedrós, en una pessa de terra herma de Francesch Martí de la Pujada Pagès de Argentona, qual moÿó es molt estreviat de la Pedra de la Ma, ÿ del moÿó de la divisió daltres termes.

20/ MOYÓ NOU, carena andins la mateixa pessa de terra Francesch Martí de la Pujada Pagès de Argentona, que està moltíssim estreviat de la Pedra de la Ma, ÿ del moÿóde divisió dels tres termes.

21/ MOYÓ NOU, es situat en la partida dita de Puigcolom dit moÿó dins la mateixa pessa de terra herma de Francesch Martí de la Pujada, Pagès de Argentona que está moltíssim estreviat de la Pedra de la Ma, ÿ del moÿó de la divisió dels tres termes.

8/ MOYÓ MOLT VELL, que te tres caras esto es, á Solixent te una ma pintada, á Ponent te escrit Argentona, ÿ á Tremuntana te escrit Dos=rius, qual moÿó ve línea recta de la Roca de la Ma; ÿ de la situació de dit moÿó ne diuhen Puigcolom.

ELS AIGUATS DE LA TARDOR

La rierada a la Muralla de Sant Llorenç i a la Rambla. M.A.S.M. - Fotografia: Spà Salarich

EL MERCAT DE SANT TOMÀS (1905?)

Abans de Nadal. Mercat de pollastres i galls dindis a la Riera. M.A.S.M. - Fotografia: Spà Salarich

ELS TRES TOMBS (1905?) Davant Santa Maria. M.A.S.M. - Foto: Spà Salarich

ELS TRES TOMBS (1905?) Davant Santa Maria. M.A.S.M. - Foto: Spà Salarich

MUSEU
ARXIU
SANTA
MARIA
MATARÓ